

מפולאון

מפולאון

מפולאון

מפולאון

מפולאון

אריאל זילבר חוזר.
עוד להיט

הרבה גבינות חושבות שהן מפולאון...

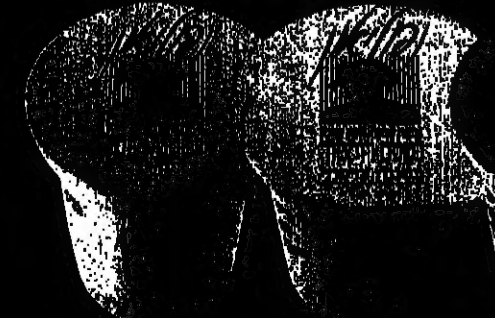

מפולאון תנובה

אכל גבינת השמנת מפולאון הוכיחה כבר
שגבינת שמנת אמיתית יש רק אחת:
מפולאון תנובה, באיכות ערפחתית.
עכשיו לבחירתכם:
מפולאון בטעם טבעי, בטעם רוקפור,
עם שום-שמיר, עם כנף,
והלהיט האחרון: מפולאון עם זיתים.

תנובה

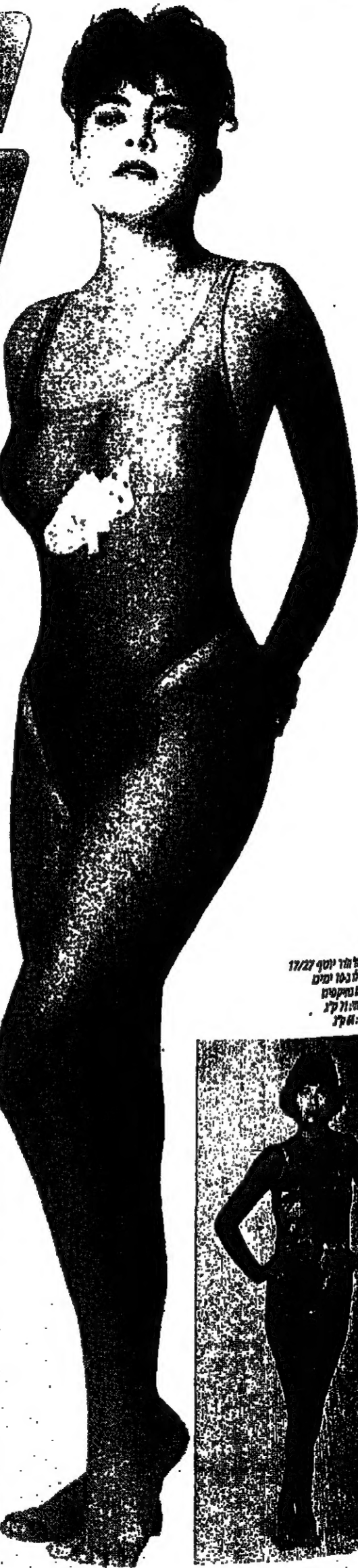

מפולאון תנובה

רואים תוצאות!

זוהי שיטת הקילוויטין להרזיה ולפירוק השומנים.

חונם
לנכד
מרזי מורית בע"מ
המלך דוד 33 ת.ד. 456 ירושלים
6000
נא שילחו לבתי חינוך: חומר הסבר
לשיטת: הסבר על הביטחון, המסמך והמסקנה השוטפת
קילויטין: הסבר על התבטאים
לשילוח ריכוזי חשונ "מרזי" ו
הוכחות מנהליות לתוצאות: שאלון
השיטה מדי - ללא כל חשיונות.
שם _____
כתובת _____

חייג גם בלילות ובשבתות
02-222676
02-222903
02-225784
ומדי יישלח לכתובת: חומר הסבר
לשיטת החושנית.

חוק 48 שעות שיטת הקילוויטין בבידן!
שירות מיוחד לרזיה מידית עומד
לשירות: טלפונים - בכל יום מ-8 בבוקר
עד 8 בערב.
צלילי והכנות הרזיה והמסכת השומנים
בדד אלץ, עם כל מרכיבי שיטת
הקילוויטין.

קילוויטין:
הנוסחה המרזיה
שעובדת בשבילך.

מרזי מורית
רואים תוצאות

10
שם לודי מדין

במשביר לצרכן

10.12.16-12.88

פתוח
במוצאי
שבת
10.12.88

לאגדים
בלבד

חל'פות • זקמים
מעילים • סריגים
מכנסים • חולצות
הלבשה חתונה
מכחור נעליים
אביזרי אופנה
מיצובות חתונה צעיפים, חגירות

20%
החל

קונים חליפה
ONE
MAN
SHOW
מקבלים הנחה
וגם מחנה
אפטר עייב

סוודר ג'קארד 49.90
"ניקי"
חולצות פרנק 49.90
Barack

במוצאי
שבת
בלבד

סוודשורים 29.90
מודפסים
זקמים ו'יס 79.90
Rifle

לצעדים

הלל מן תל אביב

צה"ל, מילכוד 87

הם היו שם בדצמבר 87, בחודשים הראשונים, קצת לפני שנה, ימי ראשית האינתיפאדה. לפני שלמדנו לחיות עם זה, לפני שהבנו מי נגד מי ולמה, לפני שכדורי הפלסטיק באו לעולם. החהל"ץ שעבר על הפלוגה של סא"ל ישראל מגדוד הנח"ל המוצנח יכול, אולי, לסמל את מה שעבר על צה"ל כולו בעת שנאלץ, תוך חקופה קצרה ובלא כלי ההתמודדות המתאימים, לעמוד מול מצב חדש, קשה, אכזר, מלחמה מסוג אחר. עכשיו, כשיש כבר מי שמדברים על הסתגלות ועל "החיים עם זה", נזכר ישראל כימי ראשית המהומות בחזיתות שכם וחברון. כשהוא נשאל אם הוא חותם על הכותרת "מילכוד 87" הוא מהסס לרגע, אבל אומר: אולי.

מאת עמנואל רוזן   צילומים: שמואל רחמי

הפלוגה נחצתה חברים הסיוע זה בזה רבים קשים, פונקציות, שיחת הפלוגה, בה קיווה המ"פ לאחות את הקצרים, רק העמיקה את הנהגה והבליטה את הפערים. שעה קלה לפני כן עוד היו כולם באותה סירה, נאכסים בגלים המוערים של התפרעות נוספת כפרי שילי חבורן. אלה היו ימי ראשית האינתיפאדה. עוד לפני שלמדנו להיות עם זה, עוד לפני שהבנו מי נגד מי ולמה עוד לפני - ורבה לפני - שכדורי הפלסטיק באו לעולם. עד לאותו רגע הצטיינו חיילי הפלוגה הזאת, מגדוד הנח"ל המוצנח, בחבלנה ובשליטה עצמית. מסביב כבר הצטברו סיפורים על "היגיון" וחריגות, אבל בפלוגה החזיק מעמד בקושי.

האמת היא שלא צריך היה הרבה כדי להביא להתפרצות הגרילה. זה קרה באותו יום בשיתוף מטר האכנים היה כבר. שלושה חיילים נפגעו בראש. הם צעקו והיה רם. הערכים קיללו וריקדו במרחק לא רחוק מהפצועים. הלהבה גיצתה. התחכבל פרץ בבת אחת. חיילים הסתערו על מפגינים באלות שלופות ובאגרופים קטוצים. שלושה ארכוהו היו חוסמים טנזין אחר. גם מי שכבר נעצר והושם באוירים, סג מסת, בעיטות ואלות. "יצר הרחמנות והחבלנה הלך בדרכו שראינו לריונו את חברינו הפצועים, סיפר אחריכן אחד החיילים.

מאוחר יותר, במפקדת הפלוגה, שוב התלהמו הרוחות. הפעם - איש כלפי רעהו. פתאום התברר שלא כולם נטלו חלק במתיקסתי/הנקמה. פתאום התברר שכמותם רצועים בשיתוף התפרקה הפלוגה לשניים: אלה שהיכו, האלה שלמרות הכל הבליגו. והחלוקת מרגה נמצא היה מצא אותם סג'אלוף ישראל, מפקד הגדוד. מתחככים, מקללים מטיחים האשמות. הפנים היו איומים מועם ובכמה מוזגות העיניים עמדו רמעות. עכשיו, שנה אחת לפירוק האינתיפאדה, כאשר כבר מדברים על הסתגלות, כאשר "חיים עם זה", נזכר ישראל כימים אחרים, בתחושות אחרות לגמרי, תחושות של ימי ראשית המהומות עת שימש מפקד גרוד צענים בחזיתות שכם וחברון.

אני שואל אותו אם הוא חותם על הכותרת: "מילכוד 87", ישראל מהסס לרגע, אבל אומר: אולי.

התושבים, ואחריכן, כשהתושבים כבר היו בכיס שלהם, איזו את זה עם מעשים חיוביים - מבצע לעיקור נגד חמסים, לכידות הנזות שפרחה במחנה, סיוע למשפחות חסרות אמצעים ועוד. בתוך זמן קצר הם נהפכו מופלגים ושלטים בלתי מעוררים של כלשהו.

השביב ארגו את התושבים במסגרת של משמרות ותצפיות על המחנה. כל נסיון של צה"ל להיכנס לביתה נקלט מיידית עלידי אחת התצפיות, והתוך רכות היה הכוח מוקי ונירגם כאבנים מכל עבר.

חורשיים לפני טרוץ האינתיפאדה טעה נהג מור צבאית בדרכו ונכנס למחנה. עשרות אנשים הקיפו את הרכב, הנהג ספג מכות ונמלט והרכב נהרס כליל. הכניסה של צה"ל לביתה התאפשרה באותם הימים רק במבצעים חשאיים מתחזמים או בכוחות גדולים מאוד.

ב"ר בדצמבר החלט בצה"ל לשבור את הסמל. כוח מוצנב של משמר הגבול נכנס למחנה המהומה שפרצה שם גורו למות שתי ילדות ואשה. עשרות

נפצעו. הקסבה של שכם מיתרה להניב וכאחות יום תססה העיר בהמנגות המוניות שיצאו כרוזניות מארבעה או חמישה מוקשים. הגדוד של ישראל מצא עצמו בלתי ערוך ומתפתע לחלוטין. "המענה הספונטני מבחינתנו", הוא אומר, "היה לרכז מאמץ כדי לבלום את התפרצויות במקומות השונים. ההנחיות שקיבלנו לא היו ברורות, אבל האמת היא שהצלחנו לא רק לבלום את רוב ההתפרצויות, וחשבו שהבליטה הזאת תקרין ותשפיע ותביא לרגיעה השטת כולה. אבל אז החלו פעולות היחידה בעיר האיומה, ברמאללה, בנצרת, בקלקליה - ובכל יום היו נפגעים וכל אחד מהנפגעים יצר לחץ נוסף שדחף את הממונים לפעולות הידרות. פתאום ראינו שאנחנו בצעם בתוך שיסוף".

צה"ל החל להורים כוחות גדולים לשטחים. בתוך זמן קצר כבר היה ברחבי י"ש ועוד מספר חסר תקדים של פלוגות ומפקדות. שנה אחת אחרי, ישנם רבים הסבורים כי עצם הימצאות הכוחות הגדולים באזורי הצידה ושיטת את חלקי הצידה לחיסול. בכירים בצה"ל ובמערבית הכסחון נטו לחשוב אז

שהמהומה תשכן באותה מהירות שבה פרצה לאוויר תועלם. יום או יומיים של רגיעה היו מילידים סיד שורה של הצהרות והשערות שהנהיגה זה נגמר. ישראל מספר על קצין בכיר ביותר שאמר בשבוע השני לאינתיפאדה: "להערכתך, הגל הזה עומד להלוך". והוא זכר גם מה אמר בתשובה לאותו קצין בכיר: "לדעתך, אמר או ישראל, 'אנחנו רק נכנסים עכשיו לים, ומה שאנחנו רואים זה בסדרהגל הגלים הקטנים שליד החוף. הגלים הגדולים מתכים לנו בהמשך הדרך'".

באותם ימים, הרי, היה המודיעין על הגעשה בשטחים קלוש ואקראי מאוד, כך שלעצנים לא נותר אלא להסתמך על תחושות בטן. קרקודי הכסן של ישראל אמרו לו שזה רק ההתחלה. "ראיתי את הנחישות של הצעירים בשטח. במקום שבו היו מצליחים - יצרו עירור להמשיך ולפעול, ובמקום בו נכשלו הורידו בתושבים את הריגון בנקמה שדחף אותם להמשיך וללחום בצה"ל. הם לא גילו שום נכונות לוותר והבינו מור מאוד שהם המושבים כושלים - וצדק רק מניב. ראיתי את זה גם בעיניים שלהם. העיניים הם כלי הנשק החשוב ביותר להתמודדות נמקין קרבות/דוחב כאלה. במישגש בין המבטים שלהם לבין אלה של החיילים, היו להם בעיניים שינאה ומשטמה מול כלבול וחוסר כסחון שנשקף מעיני החיילים שלנו".

מילכוד 87, סטורי קרב "זה הכינוי היטב את פקודות הצבא ואת הוראות הפתיחה באש. זה היה יעורם הראשון עלינו. ראיתי אותם רצים מול החיילים ומשוחת אפס וורקים אכנים וורקים ומקללים - וכל זה בלי חשש שיפגעו. אני מוכרח לומר שזה היה בכך עוצמה רבה למרות הוראות הפתיחה באש המגבילות, צריך הרבה אומץ לב כדי להשפיל. ידעו עליהם, קיללו אותם, והם לא יכלו להחזיר באותו מסבך. תחושת התסכול הזאת הביאה להתפרצויות. חיילים שכחו את מעמדם".

"הקמנו משמרות בשירות בבתי/הספר כדי לאפשר את קיום הלימודים, אבל אותם תלמידים שהיו מסייעים להם. דרך עלינו אכנים שעה לאחר מכן. זה לא נתפס כהגיון של החיילים וממש שיגע אותם. הם שאלו בקול רם מי באן האוייב. כמי הם נלחמים. המאבק העיקרי שלי היה ליצור אצלם את ההבדלה הברורה בין רעים לטובים, אבל גם אני לא ידעתי בעצם מה היא".

מכאן, הדרך להתפרצויות של חיילים הותה קצרה. היינו בטויר. בקסבה, מלווה כרגיל במחשבות ובחששות לחיילים. לפתע נזרק לעצמינו מרחק והחנן כבסוק תבשרה. הוא לא פגע, אבל אחד החיילים נכנס לאמנוס והחל להשתולל ולירות לכל עבר. תחבירים שלו, שהיו לירו, נסחפו יחד איתו ועורדרו אותו (המשך בעמוד הבא)

סא"ל ישראל מגדוד הנח"ל המוצנח, כולל את קצתו של הצה"ל המוצנח. הוא לא פגע, אבל אחד החיילים נכנס לאמנוס והחל להשתולל ולירות לכל עבר. תחבירים שלו, שהיו לירו, נסחפו יחד איתו ועורדרו אותו (המשך בעמוד הבא)

מילכוד 87

A high-contrast, black and white photograph of a person's face, heavily shadowed and textured, appearing to be in a state of distress or intense emotion. The image is grainy and has a stark, almost abstract quality.

מן את עצמך: האם אתה זהיר, שקול או נועז? (סמן x במשבצת המתאימה).

■ אתה טיפוס שאוהב להשקעות נועזות - עם סיכויים לרווח גבוה. יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות נאמנות של לאומי פי א בעל דמת סיכון גבוהה ואפשרות לרווח נאה.

פאמא טיפוס וויר בהשקעותיך - המזוכן
לדעוויז פחות און להבייח את השקעותך
גיטשחן מלא. בחר יחד עם מומחי
ההשקעות בבנק, קרנות נאמנות בטוחות
של לאומי פיא ותוכל לישון בראש שקט.

**חיק פיא
לזהיר**

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך.
מספרים על קרנות נאמנות של לאומי פיא אצל יועצי ההשקעות בבנק.

לאומי פיא - החברה המובילה בניהול קרנות באמנות

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

ישראל אומר שבהתמודדות זאת חוסר המציאות מגביר את הקניינים וההיילנים בידה ונחשו כפי שהם. "אין ספק שערכים לאיים ביטוי והתחדשות בזמן משבר וכשעת מבחן", הוא אומר, "היו אנשים שנחשבו בזמן מלוא הימים כהוגנים ונאמנים והיילנים אבל הם למקצרים בדיכוי, והתבססו בהפגנת כוח פיזי ורואק כאשר גרשו איפוק, כך, היו לא אכזבות מציאותיות, אבל היו גם כמה התפתות לטובה מחיילים משוטטים כלורא".

שני שוטרים לכודים בה הגעתי למחנה מיד וראיתי
מזנה נוראה: תחנת המשטרה עולה באש, הרחובות
מלאים באבנים וצמיגים נוערים בהם, אלפי אנשים
חוצי והתצמית שלנו לכודה על הגג בסכנת חיים
משית.

היה"צ שמונה חיללים. הכבירה הוחרבה
בנזולה ל ידועה להסערה. רצנו פניהם כמו מחרסות.
ידעה הזאת הובילה בנראה אל הוועמים והם חסמו
הצדקה והצילו את שני החטולים, שבגלל הלה נתקנה
הצדקה. את החיללים שהחטולים שמגב הנכבסות את
המקלה לעזרה. בערת חכר-הדור לנו שחוקן נפטר
ותפסנו להמאוס.

החולשה החיללים היתה גוראה. למחות הניח
החולש צוות ילדיוהו אסרטיבי. שיפרנו לכתב את
סיעתנו. כמו שאני מספר לך עכשיו. שיפרנו אף
החיללים העצומה את חוק הזה. בנשך חנין שעת
היה יסין. את חוקי כשרי. חזקו רועה. מחתה

အသေးချုပ်

גיוסנהלכה

ק ין אחד, לפני כמה שנים, ירד משה הגרילאו עם חברי לוחם "שרתון" בתל-אביב, המיועד לרתמים. כששהו שם, התפתח ויכוח מתגרה בין המציל לבין כמה חרדים, חלמדי ישיבות. אתם גוראים כמו יהודים בגלות, הטיח בפניהם המציל והצביע על משה הצנום ועל חבריו: "זהם, תראו אותם".

המציל היה בוראי גוסל מסוכנת, לו ידע שמשה ה"מוזלמן" גבה הקומה וחברו הם מפקדי מלגות מנקים, והחבר כלל אינו דתי וזא רק לשחק במאסקות עם עמיתו המ"ם, שהקפיד ללכת לחטיבתה נפרדים.

ענין של תרמית. מסמא מנקים צריך להראות כך ובחור ישיבה צריך להראות אחרת, ואין שניהם יכולים, כביכול, לדון בכפיפה אחת, ליתר דיוק: בנוף אחד.

מסתבר שיכולים ועוד איך. ולא רק מסמאים, אלא גם למעלה מהם. ולא רק מנקים אלא גם חי"ר. כמו מנהלון מיל' משה הגרילאו, כמו מנהלון מיל' רון שכנו וכמו רבסרן מיל' מאיר קראוס. שלושתם היו תלמידים ישיבות תיכוניות וגבוהות, שרתו בסדיר ובקבע ביחידות קרביות, הגיעו לדרגות מפקד גבוהות יחסית, השתתפו במלחמות - רעתה הם אורחים מן השורה, ומכילים ימים רבים במילואים.

אם יש למישהו זכות מלאה לדבר בנושא גיוס בני הישיבות והחרדים לשילוב לימוד תורה עם שירות בצהל - שלושתם ושכמותם הם בעלי הזכות הזאת. והם דיברו בשבוע שעבר, בביתו של מאיר באפרת, ועליהם ששלושתם מ"איתו הכשר" - בני-עקיבא, ישיבה תיכונית, מרכז-הר - דיברו לא-דווקא בקול אחד.

רון האימפולסיווי-משוער, הקופצני, הוא המגלה את ההבנה הרבה ביותר למי שלומד תורה - לומר באמת - ואינו משרת בשל כך. משה השקל, המתלבט בהתנגשויותיו, עם הרבה הרהורים והמסקנות בין המשפטים. הוא באמצע - בעד שירות בני הישיבות, להוציא "בני-עליה" מעטים. מאיר הרוט והמנוסח - בעד שירות כל בני הישיבות.

האם כשהיו בבוריי-ישיבה, עמדו פעם גם רון, משה ומאיר - א חלקם - לפני היתרתי או התחלכטות להמשיך ללמוד בישיבה ולא להתגייס?

מסתבר שכן, גם התלבטויות וגם לחצים. עליהם שלמדו בישיבה לאומית-ציונית מובהקת, מרכז-הר, שבראשה עמד אז הרב צבי יהודה קק.

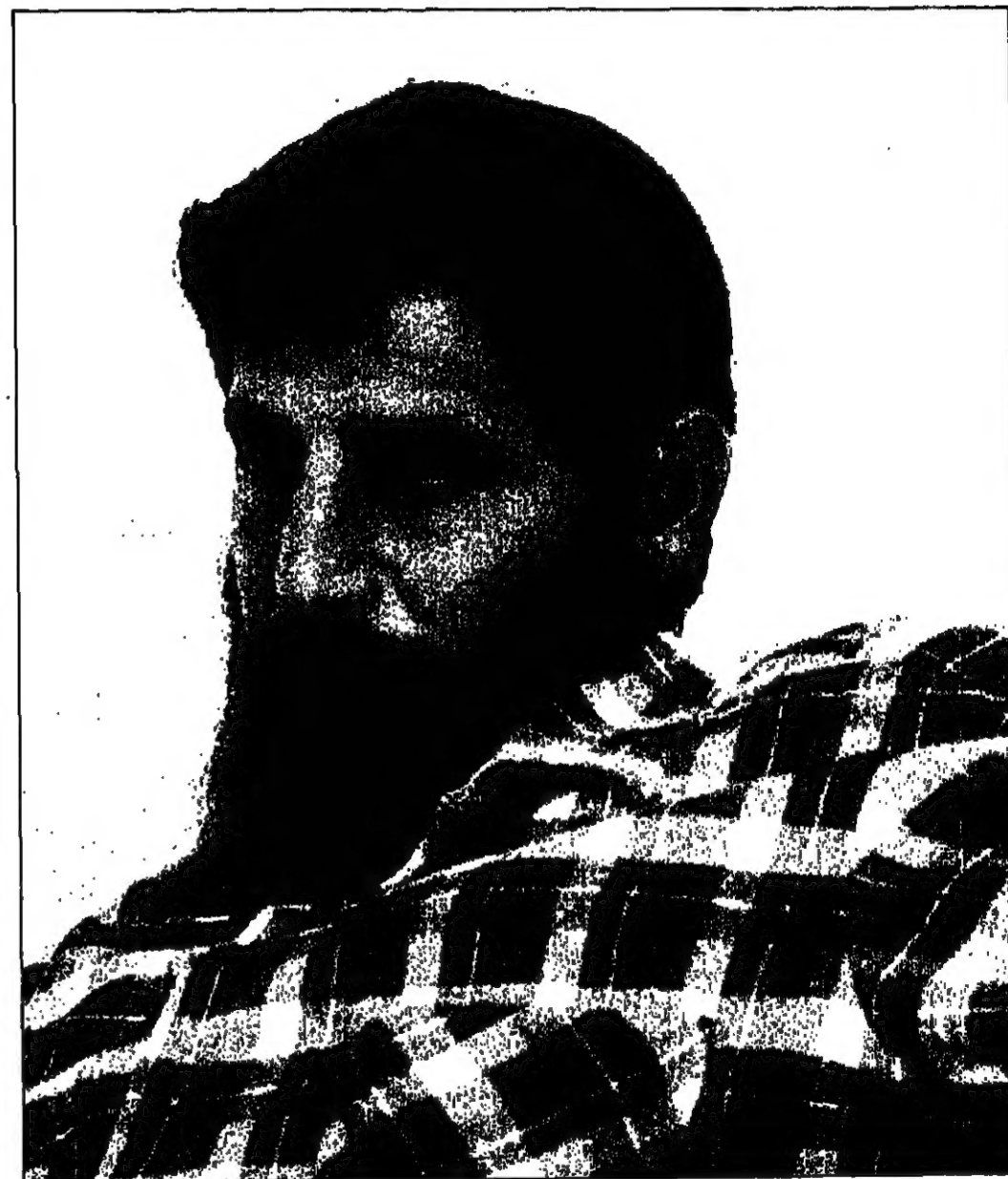
מאיר: "היו לי לבטים קשים לפני תגיוס. הישיבה הציגה את לימוד התורה כדבר חיוני ביותר לישראל. אני חונכתי לתרום לעם, והנה אומרים לי שהחזית הדתית היא החשובה ביותר ולא כל אחד מסוגל לשירת בה. המסר היה שלימד התורה הוא חדר התגית והיך לבחור בו במקום הקרבות בצבא. מה שהכריע לכסוף את הבח, היה הרצון שלי להיות שותף בחיי העם, ליטול חלק בעשייה אידיאלית לצבא פירושה אי-שחמפות מלאה בחוריה. היו לי כמה שיתות קשות עם ראש הישיבה - אבל לבסוף התגייסתי".

רון: "התחלכטות היתה קיימת גם אזלי. קשה לי להיכנס והם לראש שלי בימים ההם. אז אמרתי, שיש לי 'קוצים' בטוסיק' והלכתי לצבא. אבל התחלכטות קיימת. בחר שלמד באמת ובתמים ותרנו אומנות - זוהי משימתו. והתחלכטות היא בין שתי משימות חשובות, שני מסלולים הכרחיים לקיום העם, שלא ניתן להלך בשניהם בו-זמנית. תפיסתו של ראש הישיבה, הרב צבי יהודה, שגם אותי גיסה לשכנע בכמה שיתות להמשיך ללמוד, נבעה דווקא מתוך הראיה הממלכתית שלו. מי שמסוגל - חשוב שילמד ללכוד לצבא - כולל ביחל".

משה: "לי לא היו התלבטויות. עיקר הלימוד הישיבתי והגבוה שלי היה אחרי השירות הצבאי. הייתי (המשך בעמוד הבא)

משה הגרילאו (ממין), מאיר קראוס (משמאל) למעלה) ורון שכנו (למטה). עולם אחד, שלוש דעות.

סאיל משה הגרילאו, סאיל רון שכנו ורס"ן מאיר קראוס, היו חלדי-ישיבות. וזה לא הביא אותם להתחמק מעשירות בסדיר ובקבע, ביחידות קרביות. שלושתם הגיעו לדרגות-פיקוד גבוהות, השתתפו במלחמות, השתחררו ונעשים הרבה ימי-גילויאים. אם יש למישהו זכות מלאה לדבר בנושא גיוס בני הישיבות והחרדים לשילוב לימוד תורה עם שירות בצהל - שלושתם ודכים שכמותם הם בעלי הזכות הזאת. והם מדברים, על הלבשים, הלחצים, ההתמודדות - זו האישית, ושל הציבור הדתי בכלל. ולמרות שעלושוחם מ"אותו הכבר" - הם אינם מדברים בקול אחד.

מאת אברהם תירוש צילם: בני גלוד

אידה נודל המחיר

מאת יעל פרמלמד

כמעט 20 שנה היא נודל
סמל, מיתוס בשור ודם.
אידה נודל לחמה על
זכותה וזכות חבריה לצאת
מבריד"מ ושילמה על כך
מחיר יקר בחופשו,
כבריאיות, בשנים אגודות.
לפני כשנה הסתיים
המאבק והיא נחתה כאן,
אשה קטנה עם כלבה,
והפסטיבאל התחיל.
פסטיבאל של אהבה
שחבריו בא פסטיבאל של
השמחות. שניהם מוגזמים.
אידה אינה מיתוס. היא
אשה בודדה שמעולם לא
נישאה ולא ילדה, שחייה
נוזריים וקשוחים. מאבקה
הנוכחי מוקדש לשינוי יחס
הישראלי לעלייה ולעולים.
אם תיכשל, היא אומרת,
תחזור להיות אדם פרטי.
נשאלת השאלה אם עוד
תזכור איך.

אידה נודל בבימה ברחובות:
"אני אדם שלם ומאושר כי אני
חיה בתחום לעקרונותי".
(צילום: שמואל רחמני)

ב קיץ האחרון מסרה אידה נודל את כלבתה פיר (גור מן השורש פור) לטיפולם של חברים בקיבוץ גבעה. הכלבה רגילה למרחבים, גרלה פרא בכפר הנורא והוא בערבות סיביר, אליו נשלחה אידה אחרי בתייהנותה והמחנות, והמכות והתשפלות. כשהגיעו השניים לארץ לקחה הכלבה ברכאון. הירדה הקטנה ברחובות סגרה עליה חסר לה השרות, היעדרת, הנחלים. אידה ראתה אותה נגמרת מנענעים ובכחה עליה כלילת. עכשיו הכלבה בגובה ואידה היא שנגמרת מנענעים. אכל הידיעה ששוב לה, לפיר, שיש לה בית חם, שהיא יכולה לרוץ על מרשאות הקיבוץ כרצונה מקלה במקצת. אחת לכמה שבועות, כשהגעגועים גורמים, היא עולה על אוטובוס ונוסעת לבקר את פיר. רק בשבוע שעבר בילתה איתו ארבע שעות מאושרות של אחר-צהריים חמים. אחריכן חזרה לרחובות, מורשת יותר ממועד למחיר ששתיהן משלמות על הנהגותיהן הרבות שמלות את חייה.

וזה מה שמספרת אידה נודל, אשה קטנה ומגניית שהיתה בניהוטם ויכלה לו, על כלבתה "היא כל כך יפה וחכמה ואינטליגנטית שאי אפשר שלא להשתגע אחריה. אני כמעט בוכה בכל פעם שאני מרבידת עליה. קיבלתי אותה לפני עשר שנים כשהיתה בת שישה שבועות, ואני כל כך קשורה אליה. היא היתה ליצירי לכל אורך הדרך הקשה שעשיתי. תמיד איתי. וכל כך עוזה לי. כשהייתי בכפר הנורא אליו הוגליתי לארבע שנים לקראת סוף דרכי בכרייהם, היתה זו היא שנתנה במני אפשרות לקטניקציה עם תושביה. פיר מאד אוהבת ילדים. היא היתה מתחבבת איתם, וכך יכולתי גם אני להגיע אליהם, ודרכם - לקשר כלשהו עם הוריהם. היא כל כך חכמה, הכלבה שלי. נהדרת. אני מסרה אותה כל הזמן."

ככל שהיא מפליגה בשבחי הכלבה הולך וגדל אצל המאזין המיתוי לקשר את האהבה לבעלי-חיים לאהבה לילד שאינו, אולי גם לבעל שמעולם לא היה. יותר מעשרים שנה נלחמה אידה נודל את מלחמת העם היהודי ולא עשתה לביתה לעצמה, דבר וחצי דבר. לא נישאה, לא היתה, לא נולדה ילדים. מאזן קצת קשה עכשיו כשהמלחמה שלה נגמרה והחיים, חיי היום-יום, היו אמורים להתחיל. והיא כבר בת 58. אין לה, וכמי הנראה כבר לא תהיה לה, משפחה משלה למעט אחותה - ומשפחת אחותה. איך תשובת לעמים שהמחיר ששילמה על התקשורת ללכת בדרך של היה יקר מדי?

אידה: "כשאחת צעיר ומלא רעיונות, העולם גדול ופתוח לפניך והכל כל כך מרתק, אתה כל הזמן רץ, רעב, לחפש עוד ועוד דברים. אז אין זמן לבנות משפחה. אחריכן זה כבר מאוחר מדי. למרות זאת, אני חושבת שיש מה מחיר על דרך. זה עניין של מבנה אישיות. עשיתי כל מה שעשיתי מפני שכן אני בנייה, וזו הדרך המתאימה לאישיות. אני מכירה הרבה אנשים מסוגי - כאלה שיש להם ערכים שהם נחרים לחיות לפיהם - ואין להם משפחה וילדים. לילדים אתה חייב לתת את כולך. האישיות שלי כיוונה את הדברים כך שאשקיע את כלי ברעיון, באידאלי. כל אדם יכול ללכת רק בדרך שמחאימה לאישיותו ולסדר העדיפויות שלי."

איך מצטננות קליבך לעצמיתם אין לך תרעשה של חממנות? "זה לא עניין של חממנות. אין לי אפשרות אחרת. אני מכירה את עצמי. אדם יכול לעשות רק מה שהוא יכול לעשות. לא מעבר לכך. אני אדם שלם ומאושר כי אני חיה בתחום לעקרונותי, ער הטף."

לא חשט מוקדם שאת העלמה לדישבר, לא חשבת שאולי תגיע חזון לחיות על המאבק למען חיים רגילים, בית, משפחה, הנאות קטנות? "היו לי תקופות קשות מאוד. עברתי דברים אינתיים. הקשיים היו גם גופניים וגם נפשיים, ואולי בעיקר נפשיים. סבלתי השפלות ומכות ורעב וקור. הייתי בודדה וחולה ועשו בי דברים נוראים. אבל להישבר ולחילה היתה לי מוטיבציה כל כך גבוהה, הייתי כל כך בטוחה בצדקת הדרך, שלא עלה על רעתי להישבר. ידעתי שאני לוקחת חלק בהיסטוריה של העם שלנו, ובשביל דבר כזה חייבים לשלם מחיר. ידעתי או האני ידעתי עכשיו שהמחיר היה כדאי. כלילתה, בצריך העקב בכפר שבסוף העולם, כלי מטבח, שידותים או מקלות כשבחזר מינוס חמישים מעלות - הייתי שוכבת ובוכה. כיום מחזתי דליי מים בשלג עמוק מן הבאר ולפעמים נמלתי והתקשתי לקום - אבל ידעתי שזו המלחמה שאני רוצה להילחם. שהמאבק שלי הוא תוצר ביותר האפשרי. לא עם מוטיבציה כמו שהייתה לי לא נשברים."

מדינת ההסתדרות מניין רבנות המעצב? "מדינת בני משפחתי נספו בשואה. אני גוצי למשפחה שהוכתרה כמעט כולה. אולי זה אחד הגורמים שעיצבו את אישיותי."

שעות ארוכות ביליתי בחברת אידה נודל ובסופו של יום הדיתי למולי שאיפשר לי מנישה אינטימית עם אשה נדידה זו. במקשתנו הצניע, המנוכרת, יש משהו מוכר בשיתוף עם אדם שאמדהמירה של חיי אינן נקנות לסלילה חיים האלה אינם מיטיבים עם אנשים שמסכת חיים הירואית. במקום שם שייסלל ואלקסיס מ"שולח" עומדת, אפילו אידה נודל אינה יכולה לעמוד. מה כבר יש לה להציע עולמה שונה, תלומותיה אחרים. היא אשה חמה, (חמש בעמוד 32)

גלידת חלב

גלידת חלב. בעונג רב.

עכשיו עד
15%
הנחה
גלידת חלב
במגוון טעמים
לדושיג עכשיו
ברשתות השיווק.

[illegible][illegible]

לֹא אָשׁוּר לִי, אֲשֶׁר־לִי.
 עַיִן מֵאֵד מִתְמַלֵּא, אָמַר וְהַיִּיל הַמּוֹנֵה, חֲבֵרַת
 מִקֵּצַת הַתּוֹה עֲרִיכָה לַהֲבִיד לֶךְ אֶת זֶה.
 לֹא אָשׁוּר לִי כִלּוֹם.
 וְהִשְׁתָּה וְהִשְׁתָּה.

[illegible]

הל מציא אלעל, אבל נחת בבריסל. בבריסל
היה חתן כמו פתח אל חדר קר בקצה הסמינל.
פשו וישיב ומחכים שלטיים יהיה כדאי וריווח
לשכר למסכודים.
למה וכן אגזוז אמורים להחזק פה, אני
פלא אל תייל שלי.
מי שעת שעת אל תהיה

אז כעסמה קצרה, ואף אחד לא הודיע לי
על זה. אז עכשיו
אני עובד.

אבות הציבור שרצה לדעת. וכות הציבור להיות
עני כמחז לא יודע. "אל על" אין שום וכות
לחזקת הציבור שלי רק בגלל שום לא סברו קופה.
שום מקיל לקצו, הם חברת תעופה ממלכתית, וזה
היה לקח את התוסעים לאן שום המחייב וזה

יהונתן גפן

וסליחה שטסתם אל-על

כאילו הבראינג הזה הוא ירידתו. אנחנו מחכים חצי שעה, ושוכן אנחנו נקראים למסוס, והפעם זה מצלית. אנחנו ממריאים. יהודי טוב אחר מתפלל ואני יכול להבין אותו, והנה אנחנו נותנים באמסטרדם. חלק מהמוסעים, כדאי כאלה ששנציעו "מולדת", אפילו מותאים בפנים. ברקת הנחיתה אני נזכר לפתע שגם לקצתי בית-מלון "המלחה" – חזר ממריא לי לכל הדינאונים.

לפני הנסיעה, כשהתעניינתי במסדר הנסיעות על מנתו, אמרה לי התקדתי שיש לה מלון גבוהן שחברת "אל" של ממליצה לי. חתום עלי. אבל אני יקר נחמד. ובכן, שראים, יקרים, שלא תתקשר אל המלון הזה. המלון מסוור ליתקשר אלי נקרא "דומרי", וזה נמצא על רחוק מהדרכים המיושבות, אבל אני אחם מרחיקים - תגורו במבואות ורק אל המלון הזה. ולסע הקבלה של המלון נמצא ליתקשר מהמלון, והדבר הזה אורווה בלי תלמידים ועם מישה שצוהת מהקיר ובליה חרות אליה. וכל זה במלצת "אל-ע", חברת המיושבות המלכותית שלי.

אחרי לילה אחד במלון התרא התורתי עשרה ליושנה, עשינו צ'ק אאוט ויצאתי אל הקור לחפש מלון אחר. חצוי אחד כזה הוא מוטלן ב'חוס ע"י אל" על". אנב, במצאתי מלון נפלא - "הוטלס פורניל" בפורטלסבראם, 30, בנייה ממוקמת של ווג ישראלים מקסיים, ארית דינאל ואסאנו. מלון ביתי, חמים וזול, שאני מאמין לו לא ליפול לשלם לרשימת ההמלצות של ילדי שלי.

חורתי לארץ מולדתי מלא רוח מרי ונקמה,
והשבתי להנבזי את ההמרה שישמחה ב' למשפט
ולעשית צעקות ומה לא אני חייב לדורות שאת
העוקץ והזאיה לא קצת חברת "אייר-פראנס" איתנה
חורתי ממאריס וקאמט "לאינל" עוד יש מה ללמוד
מ"אייר-פראנס" המסוס במסע בשעתיים יחזי, וילפי
והזרחו הבתני שמדובר במסוס שוקק בעצת סכניות
דוריות. ליתם החכשוני שגם אשנתו לא נוסעים ברויט

ישר ארצה. אלא נוחתים בלארנקה. ומי שלא שהה
שעה במסוט סגור על מסלול בקפריסין, כשכל
הגנימות הצרפתיות שהוטעו קבו כשהו התעופה על
שם זה גול נוחתות ריחן מהמזמים העליונים, עוד לא
עבר הבל כחיים (והרדן) שסמל איירפראנס.

הנה, כתבתי על זה, אבל דריח הדוא לא יעוזב אותי כ"כ מהר.

17 יוני

هَذَا مِنْ الْأَصْلِ

רוצחים את סנטיאגו

מאת מיכל קמרא

הספר הוא שלי, אמר הסופר גבריאל גרסיה מרקאס לבמאי הקולנוע האיטלקי פרנצ'סקו רוזי, "והסרט הוא שלי". ושניהם התכוונו לסיפור רציחתו של סנטיאגו נסאר, "כרוניקה של מוות ידוע מראש". מרקאס נסר שהספר הוא הטוב בספריו. לא בטוח שרוזי חושב את אותם הדברים על הסרט. אבל הוסיף לתרגם את הווידאוואזיות המילוליות של מרקאס לשפת קולנוע נוסח-הוליווד, עטור כוכבים - תמיד מסקרן.

הספרות. קדם כל באה הסקיצות. מיפגש אמנותי בין הסופר גבריאל גרסיה מרקאס (מאה שנים של כריזמה) ובין במאי הקולנוע האיטלקי פרנצ'סקו רוזי (מלכודת גוליאנו, "המלך" רגע אינטימי, המה וחולף שחיבר בין שני הענקים, הוליד את הסרט "כרוניקה של מוות ידוע מראש", עלי-ספרו האחרון של גרסיה מרקאס, זוכה פרס נובל לשנת 1982).

רוזי ומרקאס מעולם לא נבגסו יחדיו לחדר המינות הצרפתי. מקור האינטימיות שהולידה את הציורה הקולנועית, היה במפגשם חר צודית של במאי הקולנוע, הסופר טרם להעביר לסרט הכרת אבהות. "הספר הוא שלי", אמר לבמאי, "הסרט הוא שלי".

כשנשאל פרנצ'סקו רוזי אם מרקאס קרא את הספרים ענה: "מעולם לא שוחחנו על כך. ממש. מרקאס (שעסק בכתיבת ספרים בחילת דרכו) טרע לתהליך עשייתו של סרט והוא ידע שסרט חייב להפוך ליישום עצמאי, נפרד מן הסרט הספרותי שלה. לאחר שנתי לן את הספרים, הוא אמר לי שאכן, רוח עבודתו נשמרת, אך עליו לחכות לסרט".

ומה חשב מרקאס בינו לביןו כשישב באולם הקולנוע והשקיף רחוקה את דמיונו מהלכות על המסך - לך תגוש.

הספר "כרוניקה של מוות ידוע מראש", שיצא לאור בעברית בימים אלה בהוצאת "עם עובד", נאמן לכוונתו. על 140 עמודים סגני מידות, משחזר מרקאס את מהלך רציחתו של סנטיאגו נסאר שארע לפני כשלושים שנה. את נסאר, בן עשרים, חושב עיריה קולומביאנית קטנה, רוצחים שני אחיה של אשתו וקארי, למותה ליל חתונתה בו נדע, בלית ברירה, על ביוטק בחולות המוסים מרי. בעלה מחזיר אותה לביתה בבגשת פנים וזו, כמר נפשה, סוענת סנטיאגו הצעיר אשם בחילולו.

פתיחה: "ביום שעמדו להדגו, קם סנטיאגו נסאר בחמש ושלשים בבוקר לחכות לאנחה המביאה את הבשורת. הוא חלם שהוא הולך ביער של האנים, חוזק גשם ריקוק ורענן, ובהלומה היה מאשר רגע, אבל כשהתעורר הרגיש שהוא מבוסה טלו וחינו ציפורים".

בו חושך ומנותנים בחר הסופר להדיר לקראי מיד בפתיחה את העומד לקרות, ומתער יותר מאשר את מהלך הדעת, את האבסורד והגיוני שבאי מניעתו. בכליל של אנשים, עדינות וחכונות כוחס הסופר עלילה בלתי כרוניולוגית להפליע, שיקפה כיסמטוס האנושי באשר הוא.

הווידאוואזיות המילוליות המרדסמה שיצרה את האווירה המאגית בליכך זו שהגיעה לשיאה ב"מאה שנים של ברירות", המשיכה ב"סתי של מאמריא", "השיפור העצוב שלא ייאמן על ארגוניה ותמנה וסכנה האכזרית" - מרוכזת מעט בספר הנזכר. בכרוניקה כמו בכרוניקה חשוכות העובדות והלונגסיות. אבל עלי-פי מרקאס מה יותר רלוונטי, מעובדת הסלול וחינו הצופים על הגיבור ערב וירצח.

גדולתו והספרותיות הכלתי מעוררת של גבריאל גרסיה מרקאס שיצרה את מקטרו האגוניה והמכשפת, והביאה דפטי הגדרה ורשים למשגט כישרון. העולם הספרותי שלו היה כה משלים, שנרמה וזיה, ככלתי ניתן לחרגט לשום מיום אמנותי אחר.

לפני מספר שנים נקשה גסיון מבין להעביר את מרקאס אל הכר, הסרט "ארגוניה" בבימויו של הכמאי הברזילי רי גוארו, עלי-ספרו של מרקאס "השיפור העצוב שלא ייאמן על ארגוניה ותמנה וסכנה האכזרית", היה כלכך כושל, שניתן היה לחשוב שהקסטרמימנט הזה היה חר פעמי. מרקאס אבד וזה שותף מלא בכתיבת הספרים, ומכיר לחתי שאינו כוחל בהעברת ספריו למדיום הקולנועי.

גבריאל גרסיה מרקאס עצמו תהזיר שספרו האחרון הוא הסרט ביותר. ורבה גבות ודרשו, שתיים מן מרזו להתרומם בג בראיון שנערך עם הסופר. "כל סופר חש, אמר לשאיון ותומק "שיצירתו האחרונה היא המוכנה ביותר. הספר הזה טוב מכל ספרי במבין שהחלתי לבטא בו בדיוק את מה שבוחרתי. (המשך בעמוד הבא)

הסרט "כרוניקה של מוות ידוע מראש"

חסכון לעתיד-בטחון לתמיד

קופת הגמל "בר יציב" מבטיחה
לך הצמדה מלאה למדד, עבדות
רווחים, פטור ממס הכנסה על כל
הרווחים, הכנסה חודשית למבוגרים.

שים לב!
שנת המס מסתיימת בדצמבר
רק עד ה-3 בדצמבר אתה יכול
לנצל את ההטבות שמש הכנסה
מעניק לעצמאים ולשכירים.

הכנס לאחר מ-70 שנים
בנק ברקלים דיסקונט
והצטרף ל"בר יציב".

קופת הגמל "בר יציב"
בנק ברקלים דיסקונט בע"מ
מקבוצת בנק דיסקונט

רומט אברט. מחקשה לחיסטר ממונים של צעיר בריטי נדון.

של הסרט, נותרה השאלה הקלאסית על מהות המה
שמונת הספרות לקולנוע. ההצעה השתוקה - אל
תקרא את הסרט לפני הסרט, שמעמידה מראש את
הקולנוע בעמדה נחותה, כמעט ומתבקשת. וגם מי
שמכיר במרום הקולנוע כמרום אמנותי שזה ערך
לספרות יוכל את הכובע. והשוואה היא בלתי נמנעת,
ולו בשל העובדה שהמבאי בותר להיות נאמן כמה
שיותר לספר.

פרנסיסקו רויו, מטעמים מובנים לו, טייל על
מפת אירופה ודלה כוכבים צעירים ויפים כרי לאיש
את סרטו. אורגלה מוטי היפהפיה האיטלקיה ('פולש
גורדון') נבחרה לגלם את אלחנדרה התמימה
והמסופשת כמקשה, שהורסת את חייהם של בעלה
השוקע במרה שחורה לאחר ליל הכלולות המביש,
והמביאה למותו של הצעיר, שבהל טיה הלא מבוטס,
מאשימה אותו בחלול בתוליה.

ורסט אברט הבריטי ('ארץ אחרת', 'לוקר עמ
'ו') מגלם את הור המסתורי הסובב בכפרים למצוא לו
אשה, וכך מגיע לכפר הנידח ומתקדם מיופיה של
אלחנדרה. אברט מתקשה להשתחרר מגינוני צעיר
בריטי ודוק, הורים לאווירה עד כדי מבוכה כאשר
האלימות, כך נחשב, שכי לא את הכית הנאה ביותר
במדינה והסתובב צמוד לגורילה אישית.

אמנוני רלון הצרפתי, בנו של אלן דילון
והשחקנית נטלי רלון, מעניק למרט בעיקר זוג עיניים
כחולות וגומות. 'ואן מריה' וחלומה מגלם כמרט את
הפקיד חברי של סנטיאגו, החור לכפר ומשחזר את
אופי היצח הנחשב. אירנה פאמאס, הקבוצה בדיכור
כשל משחק המרוסס 'בז'ורבה יובל' מגלמת תפקיד
שולי למדי של אמה העצבנית והאגרסיבית של
אלחנדרה.

אל תישימה חבכת הגלוסס הנו מצטרפים שני
דוגמני צילום גברים המשחקים את האחים הרדחים,
האמריקני ביל מור המושאן את אביו של הבעל הנבחר
חא מורה צלילה מקומי, בעל המלון המקומי משחק
את אב המשפחה ובעל מטעיה איטלקית לוחם כצלם
הכפר.

רויו, הידוע בעבודתו עם שחקנים חובבנים
ומסעדיים, טרע שבראש ראשונה חייבה להיות
תופעתו של תשחקן תואמת לדימוי שראה בדימויו.
והדימוי מנבד, זה עניין של טעם אישי.

**מאוקס: "כשום ספר אחד לא
הצלחתי לשלוט בצורה כל כך
מושלמת כמו בזה. אולי משום
התוכן המוגדר כל כך ואולי
משום מימדיו הקטנים"**

(המשך מהעמוד הקודם)
בעבודה על רומן קורה שהורברים חומקים מידך
והרמיות יוצרות קולס ונחגות בו כרצונן. כשום ספר
אחר לא הצלחתי לשלוט בצורה מושלמת כל כך כמו
בזה. אולי משום התוכן המוגדר כל כך, ואולי משום
מימדיו הקטנים.

מאוקס יכול להמשיך להתעקש, אבל רוחה של
היצירה "נאה שנים של בדידות", עוד תעוף לו באופן
מעצבן כמה שערות לתוך העיניים.

רעיון הספר "כרוניקה של מוות ירדע מראש" ובט
כמוהו של הסופר לפני שלרשים שנה, כאשר ארע
הרצח במציאות בכפר קולומביאני קטן. "הייתי מקרוב
במועדו לדמויות הערכיות בדרימה", סיפר. "ידעתי מיד
שיש לי חומר טוב ביד, אבל אמי ששמעת על כך
הזחנה בפני לא לכתוב את הספר כל עוד היים
האנשים שהיו מעורבים בפרשה. הסכמתי לוותר על
הרעיון". ובדעכר "לו הייתי כותב את הספר או הוא
היה מאבד אלמנטים חיוניים להנה העמקה של
הסיפור".

אמו של גבריאל גרסיה, אנב, עדיין לא מרצה
מחיצתו הארע. את הספר לא קרא וגם לא מרצה
עצמה אל אותו הצילומים הקרוב לביתה. האלימות
מטיבה אמנם להצללה, אבל במציאות, כנראה, נותר
רק הביעור והכאב.

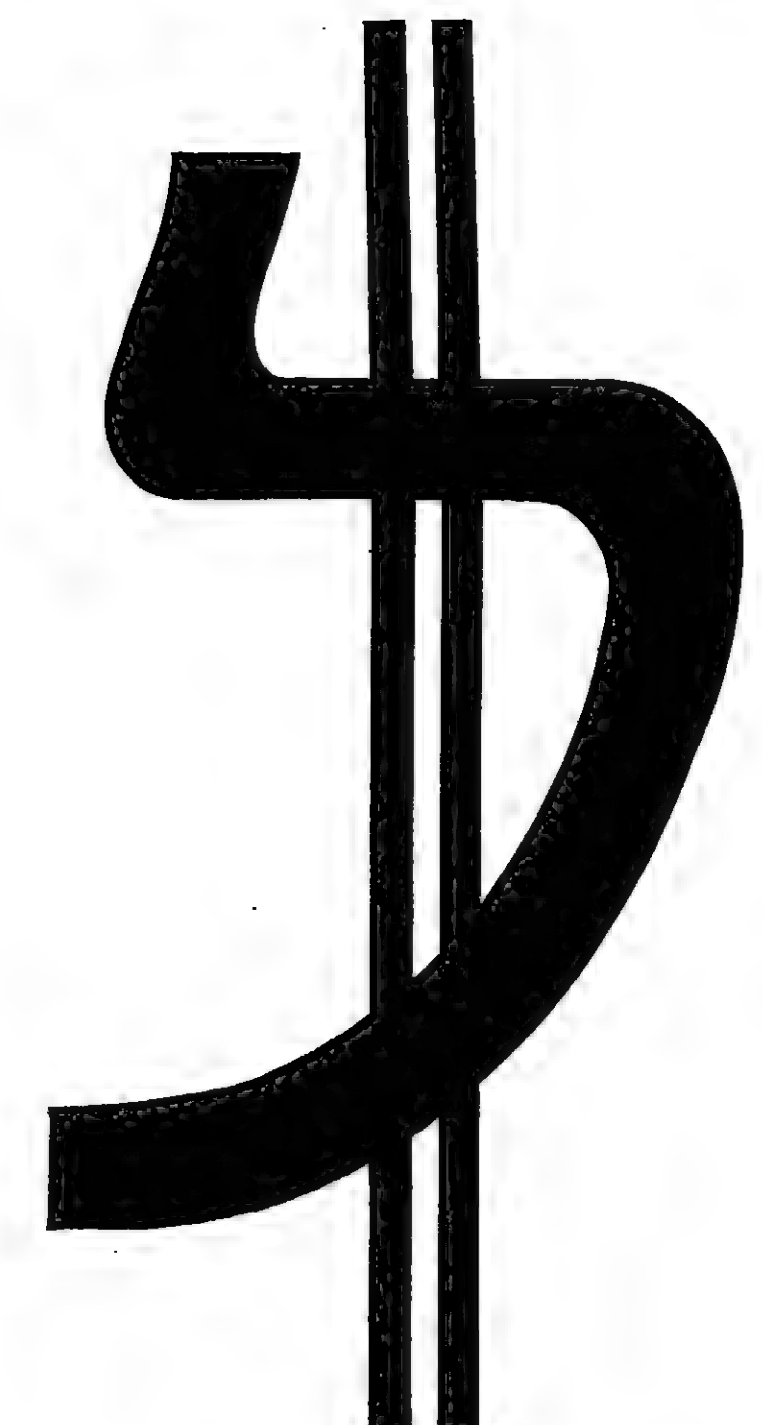
ק טע מהספר: "שבע מתוך הפציות הרבות
היו קטלניות. הכבר נקדע כמעט כולו בשני
חתכים עמוקים בחלקו הקדמי. היו ארבע
ריקיות בקיבה, ואחת מהן הייתה עמוקה
כל כך עד כי ביחורה אותה לשניים והרסה
את הבלב. היו לו עוד שישה חתכים פחות חמורים
בקצה המעי הגס ופציות רבות במעי דק. חלל הבטן
היה מלא קישיו רם, ובתוך החי של חומרי הקיב
ההוצאה התגלת תליין והב שכלע סנטיאגו נסאר
כשהיה בן ארבע. הייתה לו ריקרה עמוקה בכף היד
הימנית. במוח הרע נכתב: 'דא נראתה כאור מפצעי
הצלול'. המוח שקל ששים גרם יותר ממוח של אנלי
מטוצע, והכומר אמאורר ציין בחוות הדעת שלו
שסנטיאגו נסאר הייתה מנת משכל נבונה במיוחד,
וגבולו לו עתיד מבריק. עם זאת, הנחת הסיכום ציין
את גורלו המפואר של הכבר ותלה אותו ברלקת כבד
שלא טפלה כהלכה. 'לומר', אמר לו, 'ממלא נשאר
לו רק שנים ספורות לחיות'. דוקטור ריוניס איגוארן,
שאכן טיפל ברלקת הכבר של סנטיאגו נסאר כשהיה
בן שתיים עשרה, היה מטרנו כל פעם שגבר בנתינת
הטמס 'דק כומר יכול להיות בהמה שנואה, אמר לו,
'כשום מים לא היה אפשר להבהיר לו, שלטו החיים
באקלים טרופי, יש כבר גורל מן הכבר של הג'ולס.
כסוף חות הדעת נבקע כי סיבת המות הייתה דימום
חוס שגורם מחמת פציעה זו או אחרת, מתוך שבע
הפציעות החמורות".

האלימות, אמר מאוקס, היא הפילית הבדולה
של היסטוריה שלנו. וכדי להניח, שהוא אינו שח רק
על קולומביה מולדתו. גם רויו מסתב, רדוף על ידי
האלימות. "לכל כמאי יש ריבוס אישי שאותו המצא
הכל עבודותיו, הוא אמר, 'האובססיה שלי היא
האלימות' והובעת מסביבה תרבותית. הנבילה של
מאוקס שימשה לי נקודת מוצא, שממנה פיתחתי
והתבוננות לא רק במוות, באהבה וחיים, אלא גם
בתרבות ודורס אמריקאית. 'הכל מתחיל בפשע מכון
המבוצע כהתאם לחוקים של תרבות ארכאית
ומנהגית', הוא אמר. 'הסיפור מוכיל אותו דרך מנת
הגשש האנושית, בו לכל גורם יש חקשים מדייקים.
גילם הצעיר של גיבורי הסרבריה, המימותם, חוסר
החמימות של הבורגנים יתר, תענועי הגורל, השבר
באחרים טרופיים, הומוס, תערובת הנעים והלשונות,
הנוקם והעריצות הטבעיים של הכריות והאמאורר
שנאלימות, הקולל להחזר אדם חגיגי לרדפה.

"ו יצירה העוסקת באלימות בארץ אלימות ואי
מבד לי ראי לעשות דיוס סרטים נגד אלימות".
ראוי. מה שנכון נכון. והכל היה מבטיחו היו
כוננות מנות: היה כישרון היו שחקנים מפורסמים,
וזה מיטת של שמונה מיליון דולר. הכל זאת, במסו

לי הירוקה השקעה ירוקה יותר מכל הירוקים

בימים אלה, כשכולם חושבים במה ואיפה להשקיע, שנה חשובה בטוחה - להשקיע בדירה.

לי הירוקה היא חשבה טובה להשקעה בטוחה.

ראשית - לי הירוקה ממוקמת בצפון תל-אביב, בלב תכנית ל ובה דירות יוקרה הנשקפות לפארק פורטי.

שנית - סטנדרט הבניה ב-לי הירוקה הוא מן הגבוהים בארץ ודירת הירוקה כוללת את כל הסיבילים והשיפורים שניתן להעלות על הדעת.

שלישית - אפשרות בחירה לתשלומים צמודים למדד תשומות הבניה, או למדד המחירים לצרכן.

רביעית - הטבות מיוחדות לכל חרוכש דירה עד ה-14.12.88.

אין ספק ממראה עיניים. בלי הירוקה נפתחה דירת יוקרה לדוגמא נכח אתה יכול לראות איך תוכל להיות בלי הירוקה.

אז אם אתה מחפש השקעה טובה - לי הירוקה.

מריקט ביה של
חברת הירקון
החברה לפיתוח עבר הירקון.

בואו לבקר בדירה לדוגמא:
בימים:
א-ה בין השעות 9-19
ו בין השעות 9-13
שבת בין השעות 11-14
16-19

לפרטים:
טל. במשרד מכוניות באחד: 03-54 11 585
טל. במשרד: 03-65 33 22, 03-65 50 50

89. אל מאגר רשפים

אל מאגר רשפים הוא מאגר מים המיועד לספק מים למטרות חקלאיות ולעיתים גם למטרות תעשייתיות. המאגר בנוי בצורתו הנוכחית בשנות ה-60 והוא נמצא במועצה אזורית רשפים.

בדרך לבית שאן

מאת נילי פרידלנדר
צילום: דובי טל
ומוני הרמתי

רון חם הציל את גידולי הירקות של המשק. עומק המאגר 13 מטר, יש בו דגים ועופות מים מכלים כאן בחורף. ליד בית משאבות כחול, ומשמאל מטר עי המים. עולים לסוללה שמקיפה את המאגר ונוסעים עליה.

• על הסוללה:

לנסוע לאט לאט לאט כדי לא להפחיד את האגמות האמורות ושאר עופות המים. לעצור מפעם לפעם כדי ליהנות מהיופי והשקט.

• למעין עין מודע: מעין קטן ונחמד. מים זכים שאפשר לשחות, זאת יודעים על מי שחוריהם חולים שיכול להיות רק במים מועקים ונקיים מאד. שבלולים שחורים צמודים לסלעים כמו גוקורות שחורות. אפשר לטבול ואפשר להיות פה רק לא לחשאר לילכלכים כי אין מי שיוקק. נוסעים בבה: לפני השלט מאגר מודע. ליד בית המשאבות, מול המטע, מונים ימינה ונוסעים בדרך סלולה קר לומטר אחד.

• בחזרה ולבית שאן:

נוסעים בחזרה אל הכביש שבאים ממנו ומונים ימינה. נוסעים עוד ק"מ וחצי ומגיעים לכביש שמוביל צומת לבית שאן (דרכה למושב הכרדים, מושבי בר ברה ולכיוון הבקעה). בבקעה לבית שאן מונים שמאלה, לכיוון הגן הלאומי ועד אפשר לראות רוחבות הלניסטיים, רומים, וביאנטיים שהזכנו בעבר בר עידת אדמה במאה השביעית ועכשיו חשמו אותם. גן לאומי בית שאן פתוח כל יום 0800-1600, ביום שישי נסגר בשעה 2 אחר הצהריים. אלה גם שעות הפתיחה של גן השלושה וגלגל הסולות המצויבה.

חזרה מלינה מבית שאן לר"א - נוסעה לכיוון עפולה. פניה מול כפר יחזקאל לכביש הסולל וצומת מגידו, לכיוון חד"ד ולכביש חוף המזרחי.

מאגר רשפים

כאן שוחים ויש מלחמה, שיחזים ומי טעה. הבניה כזו שלט.

• לשוחות בחורף:

התענוג של המקום הוא לשוחות במים המזוקקים והמיומנים שנבעים למחלות הגלגול. ביביות טבעיות עם טמפרטורה קבועה של 18 מעלות וממל טבעי. רוח קבועה של מדרגות הסלעים כמו וטר עומדים על מדרגות הסלעים כמו וטר עים לאקווי טבעי וגדוד. אחתה את ביבית הסלע (החמה) בטרביות לפני הטיבנות אדריכל נף ידוע - אבל אין מה לעשות. בילוי ראוי אחרת אם לא בדי ים או בקולט, בסרט פרסומת למין עם יופה, ובשני הנכס. יש כאן מלחמה ושירותים ומטענת דגים (מבריימות) של הקיבוצים מני דוד, (תל עמל) הם זכ לחיות במקום היחיד בארץ שחציה אחת נחל של מים מתוקים ור קיום האסיר.

• למנוע רשפים:

אחרי הרחבה והשינוי חוזרים לרכב ולכביש ממנו באנו. משרד החקלים מונים ימינה ונוסעים שבעה קילומטר לכיוון הקיבוצים מקיולות ורשפים (השוחות הצעיר).

בבית שאן חולמים על פני העלאת מים מבקעות את מי האסיר לביביות חוזרים ורואים שם גם דייגים שווקים חבית למים ומבטלים בבין.

שבים את הפנה למסילת ואחרי חצי שבים לקיבוץ רשפים מונים ימינה לדרך

אהרון
דובי טל
ומוני הרמתי

חולם, חי ונושם

אריאל וילבר כבר בן 45, והאנטי־נוכח של הרוק הישראלי מחיל, סוף־סוף, להתבגר. לקראת הופעת אלבומו החדש הוא אומר שעד שהתחתן, חי חיים ליום, לא לקריירה ולא לעתיד. שרק עכשיו, בזכות האשה והילדים, הוא מדגיש שיש לו מרכז. יש לו חלומות חדשים, כמו להכניע עם אהבתו הישנה, החצוצרה, ועכשיו שוב עוצרים אותו אנשים ברחוב וצועקים: "יאללה, אריאל, תביא כבר איזה להיט". או הלהיטים בדרך.

מאת אבי מורגנשטרן
צילומים: שמואל רחמי

לפני כמה חודשים חגגו בצמח עוד ליל אחבה בכנרת. קהל גדול והגיע קרובצניקים משולבים בחובבי רוק תל־אביבים ומיקבץ של אמנים־קליברים. גידי גוב, ארם, משינה, ריטה. כולם עם ליווי והרבה שואו. בערך בחצות הגיעו אריאל וילבר ואשתו שושי. עמדו מאחורי הקלעים, מנותקים משהו. חלק מהאנשים היה עסוק במסמכים, אחרים חזרו וחזרו לומר בשביל הסקילה. וילבר, מצונו בשניה, חזרה לתורו להופיע. אבל כשמשוה מורד אמר "עכשיו יעלה לבמה אריאל וילבר" כולם התלישו תנוחה. מישיבה לעמידה. וילבר, בלי הרבה גיגוני סקס, התיישב ליד המסננת, חיך חיך קטן, חמים כזה, ואחריהם הגיע את כולם למעלה.

(המשך בעמוד הבא)

סלובודא 25

הרצאה של אריאל

המשקל מתמודד הקודם

בניגוד לאמנים אחרים שהופיעו באותו ערב, שהסצינו בשלאגרים ועברו על מתכונים בטוחים, וילבר הביא שירים חדשים שקיבלו חשיפה ראשונה, הקהל, למרות שלא שמע אותם לפני כן, שר ורקד והשתולל. גם מקסימי הקטיל שמאחורי הקלעים מיהר להניח משם לראות אותו. "הוא ענק", מלמלו כמה בינם לבין עצמם.

אחרי השירים החדשים באו המנגנים הוותיקים. "רדצי שמוליק", "בטי בם", אני שוב לי על הגב. אריאל ירד מהבמה, מנחה, אבל הקהל סרב להפסיק ממנו. או הוא לקח את כולם לסיבוב הכרות מחדש במבנה להגנת הסט, אחרי כן אמר שלום, נכנס למנזר עם שוש וחור הכיתה.

אריאל וילבר כבר בן 45. ששירות לבנות שורות ברעמה המקורית. בתקופה האחרונה עבר על אלבום חדש. השבוע המניימו והקלטות. עבר קשה בלילות וישן ורבה ביום.

ולפני טריטון, שתיים לפנות בוקר. וילבר כאלפס ב'. מאחורי הוגנית יושבים על הקונסולה איתן גורון, המפיק המוסיקלי, ויעקב מורנו, סכנאי והקלטות. וילבר שר את "חולם" (חלום), חי וגושם, חולם בלי שם, שיר חדש שמבאיים שיהיה להיטי-ענק. עוד טייק ועוד אחד. אריאל לא מתפרש. מורנו אומר שזה בסדר, אבל חומר רוצה עוד טייק. הוא שר ושתאום פורץ לכיוון אחד, ענק, אופראי ממש, עם המון תנועות וידיים גדולות. גורון ומורנו על הרצפה. מתפרצות מנחוק. אבל אריאל רציני. הפעם הוא הולך על כל הקופה.

וילבר מתחבב בטרסטריות הרק המקומי כבר הרבה שנים. בא הולך. הוא לא בני למחשבת הקבוצה של אלבום השנה עם סיבוב הופעות רחוק ולחיי צמוד של יחסי-ידידות. עד לפני כמה שנים חי חיים די דוקים. לקח הכל חפץ. יש שיר חדש - יומי, איך - יושבים בבית. לא עשה עניין. היום הוא מבין שהחייאתו הו למקצוע היתה טעות. היום הוא רוצה ללכת בדרך אחרת, סלולה, ברורה. התחיל להתבגר, בגיל 45.

אריאל וילבר בעצם מקולם לא היה כוכב רוק. להפך, הוא אנטיסטאר קלאסי. לא בונה תרמיות. מה שיש לו להציע תמיד מונח גלוי על השולחן. והקהל אוהב אותו, את הפשטות, את חוסר ההזדה בשידה שלו, כמו בדיים שלו.

וילבר, בניגוד לאמנים שוט אחרים אצלנו, גם לא היה תמיד רבוק לתלי-אביב. רוקאב בצמון הרוק או כשיר, ברענה למשל, הוא מנגיש יותר וזה תמיד חלם להיות איש ארמה. אבל זה לא הולך. לקח לו המון שנים להחליט שמה שהוא באמת רוצה זה להיות מוסיקאי. עכשיו הוא נרדך להגשים.

"אני חולם להביע בהקפה לא כסולן או כקלידן, דוקא בחור חוצצן. החוצצה היא הכלי האהוב עלי. כלי עם נשמה. לא צריך לשיר או לדבוק על הפסנתר. אני קם כל יום בבוקר ואנן חצי שעה בחוצצה נאילו היה לי קונצרט בערב."

שמור אני יכול להפסיק. מבחינה מסחרית הייתי או חפשיים כהולט לא רציני.

כן, היום אני לא מפסיק באמצע (צוחק). היום אני גם לא משנה עיכודים כל יום. תמיד אמרתי שאני עושה הקליט שירי עד שלא יהיה לי יותר ביטחון. רק כשהקליט היה כבר נמאס על כולם הייתי מתחיל לעבור על אלבום חדש. היום נמתיים מרקי הוסן שבין אלבום לאלבום עלינו מספר שנים. אריאל וילבר בנה לו תרמית של סימוט שלומפר, בלי טיט ורצונת. מעביר את החיים ממול, לא ממש נוגע בהם.

"כמו, בתיא את תרמית הו קעצני, וזהו מצאה

וילבר בביתו: "חיים שושי עזרת לי לייצב את הכיוון. סוף-סוף יש לי ישי לי מבנה בסיס."

אלבום אחד ומיד עוד אחד. לא מתנדך לי לצאת להופעות תיכף אחרי הקלטת אלבום. אני עובר לאט. צריך את הזמן שלי. לא ממחר לשום מקום. אני אוהב את ההרגשות שבמקורות. אף פעם לא היו לי תקופות בהן הייתי לוחץ על עצמי להוציא שירים בכות. בראה לי לא נורמלי להוציא אלבום ועוד אלבום - בלי חשק.

אבל היו לו כמה יציאות נטולות הנין. כך למשל כשיצא לסיבוב הופעות מיד אחרי ש"רדצי שמוליק" נהפך להמנון. היה עולה לבמה ותחילת איזה שיר. אם השיר לא נשמע טוב, פשוט הפסיק באמצע ועבר לשיר אחר. "הנגנים חשבו שאני מסייב לגמרי, יום אחד באתי להופעה ופשוט לא היה לי חשק לעלות. אמרתי להם - אולי היום לא נגן, נחזיר את הקליט ותלך הביתה. שיבואו ביום אחר. היה לי חזה שבו היה מתוב

במשך שנים נוגן, בעידוד רי מסיבי של הורדים, אבל לא חשב שיהיה מוסיקאי רציני. את הצעד הראשון בכיוון עשה דוקא באתר התקופות הקשות של חיי, כשחשב בבית-חולים לאחד שמקושקש קע את רגלו. ללא חשבון עד היום מה קשתה לי להפסיק לא יודע. אולי הפריעה לי ללכת לים... בבית-חולים הקשיב ללואי ארמסטרונג, וברלק. כשיצא מבית-חולים הצמיד את השמפנים לתצוגה, ובאו הוא מאוהב בבלי. "חיותי תלמיד רי ברוקסטר. העיטו אותי מבמה בריסטר. בשלב מביים אמרתי לעצמי אריאל - צריך להתפרנס משהו. או התחלתי לנגן רצינית להיות כמורה. אבל וילבר לא נהפך לסאצ'ס מקליט. במקום זאת התפרנס מנגינה במעוזן של רמי שאלק. שר שירים משלו וזמנן ורקנדל. צאק ברי אלבום.

באותה תקופה קם יום אתר וטס לאירופה. חשב לכבוש את היבשת אבל מרד מאור הבין שהוא מוכרח לישראל. לפחות מוסיקלית. קצת כתב מוסיקה למבצעים אחרים. אבל אירופה אפילו לא רגישת בקיטום. הוא היה שם במשך שש שנים חזר לארץ עם להט - "סרס במקום". אות-יכין עבר באיש סאטור בהופעת שלמה ארצי.

הפיוצן הגדול הגיע לפני המשעלחה שנה, עם

וילבר בביתו: "חיים שושי עזרת לי לייצב את הכיוון. סוף-סוף יש לי ישי לי מבנה בסיס."

לפני - "הולך בלי", "חיי לי מחסר", "מה שיתור" שני יומי כחול. אריאל וילבר ושלום תנור, איתן גורון ודוד קרד ומאיר ישראל. "חמדי" לא הולידה אצלנו אצלנו שחקנים את השערן המוסיקלי והמקום. נשען מלפא את "מחזמר" האולמית בטרסטר, אבל שם גדל לא היה כזה. דרוקא בסוף הדרך, שהמלחה בכך הוללה להיראות כמבוצה בבית - להקת, עולים לבמה. בלי אצוה, בלי מחשבה זו היתה טעות ואני משער עליה.

אריאל גדל בבית מוסיקלי. אביו, קרטיס וילבר, היה כן בתחומה הפילוסופית. אמו, ביבה צפיריה, נמרת נפלאה שלאחרונה יצאו שוב והקלטות שלה שוב ליבירות נחרדות. וילבר נשלח בגיל צעיר לקיבוץ. שם ספס אוהב למחזרים, לארמה עד היום קשה לו עם האסמלט התלי-אביב, הרעס, המחשבה. הוא לא יצור עירייה.

במשך שנים נוגן, בעידוד רי מסיבי של הורדים, אבל לא חשב שיהיה מוסיקאי רציני. את הצעד הראשון בכיוון עשה דוקא באתר התקופות הקשות של חיי, כשחשב בבית-חולים לאחד שמקושקש קע את רגלו. ללא חשבון עד היום מה קשתה לי להפסיק לא יודע. אולי הפריעה לי ללכת לים... בבית-חולים הקשיב ללואי ארמסטרונג, וברלק. כשיצא מבית-חולים הצמיד את השמפנים לתצוגה, ובאו הוא מאוהב בבלי. "חיותי תלמיד רי ברוקסטר. העיטו אותי מבמה בריסטר. בשלב מביים אמרתי לעצמי אריאל - צריך להתפרנס משהו. או התחלתי לנגן רצינית להיות כמורה. אבל וילבר לא נהפך לסאצ'ס מקליט. במקום זאת התפרנס מנגינה במעוזן של רמי שאלק. שר שירים משלו וזמנן ורקנדל. צאק ברי אלבום.

באותה תקופה קם יום אתר וטס לאירופה. חשב לכבוש את היבשת אבל מרד מאור הבין שהוא מוכרח לישראל. לפחות מוסיקלית. קצת כתב מוסיקה למבצעים אחרים. אבל אירופה אפילו לא רגישת בקיטום. הוא היה שם במשך שש שנים חזר לארץ עם להט - "סרס במקום". אות-יכין עבר באיש סאטור בהופעת שלמה ארצי.

הפיוצן הגדול הגיע לפני המשעלחה שנה, עם

בהולט לא בראש אתר עם השאר. גם עיצבן אותו שלקחו את שלום תנור בתור פרונס. לא אהבתי את זה. לא הגיע לו. היום אני חושב שהייתי מוגדר עם זה.

וגם לא בליכר אהבו את ירדצי שמוליק?

"נכון, תבאתי ללחוק את ירדצי שמוליק והם עשו פרצופים. אמרו שה שיר של תנונות, שיר קליל. או רצו רק רוקנדל. לא נפגעת. הייתי שר אותו בהופעות אבל לא קיבלתי גיבוי מהשאר. חברי הלהקה ניגנו ועשו פרצוף. אבל זה שסויות. גם בעל

אכל וביולי. לבלות בכפר יותר מוצא חן בעיני. כל הזמן השתדלתי שהעסק יעבור, אבל הניסיונות לתלי-אביב לעבור היו קשות. להיות תלוי ברכב זה גרוע. לסעמים הייתי חי ברכב. חקופה מסוימת אטילו וחשתי מקצוע אחר.

"אחרי הפרידה מלהקת 'ברוש' ניסיתי להיות איש ארמה. היתה לי משתלה. משתלה זו יפה, אבל צריך גם להיות סחור - זה לא בשבילי. מוסיקה היא כנראה המקצוע שלי. לפני כמה שנים חשכתי מוסיקה והיא דבר צרדי. שאלך איתו עד שאמצא משהו רציני, כמו חקלאות. היום אני יודע שזה לא בליכר פשוט".

וילבר יותר - זמנית - על החלום להיות איש ארמה חזר לאלפנים, שם הוא מנגיש נהדר. "בשבילי להיות באלפן זו התרגשות. ממש כמו להופיע".

"אחרי הפרידה מלהקת 'ברוש' ניסיתי להיות איש ארמה. היתה לי משתלה. משתלה זה יפה, אבל צריך גם להיות סחור - זה לא בשבילי. מוסיקה היא כנראה המקצוע שלי."

ואשה כל הזמן עושים פרצופים אחד לשניה".

את "רדצי שמוליק", "המבחה להנגה הסבך ושירים אחרים שילבר חזר ללחשים בדרך המיוזרת, כתב שמוליק צ'ינק, חבר לידות של אריאל. יחד התפלחו מבינה-הסטר והמחזכר בהחנות. יחד כתבו שירים. יחד חלמו להיות משהו. צ'ינק לא הרע, טיפוס רגיש וכשרוני שהשירים שכתב נגעו בקהל ענק, אבל בחיים היה בודד. תמיד, לפני כשהו חוצי

מצאו אותם מות ברירה מוחזת, מלאה בקבוקי אלכוהול וריקים. צ'ינק נפטר ביום שקרוב לבנו של אריאל, ברעמי. את סקס ביה המילה באלבום החדש אריאל שר ארבעה שירים של צ'ינק. אבל זה מקשה להגיש שזה לא אלבום זכרון לחבר. צ'ינק לא היה אוהב את זה. "היתה תקופה שהיה גר אצלי ברענה, בתקופה ששרתי את 'המבחה' להנגה הסבך. שמוליק היה אז חולה. הבאנו אותו לבית-חולים אחרי ששתה יותר מדי אלכוהול. בבית-חולים הוא נבהל מעצמו, והקופה ארוכה מאוד אחר-כך. לא שותה אמר לו שהבנתי שזה לא בריא. אצל זה לא חזיק מעמד. היה בו יצר חק ונו על שר עצמי, יצר שבמדיה ממוימת היה קיים גם בי עד שהתגבשה. לפנים חיותי מיום ליום, לא תהיחסי ברצונה לשום דבר. מה בא בא. לא בניתי קריירה והיום שושי עזרת לי לייצב את הכיוון. סוף-סוף יש לי חתשה שיש בשבילי מה לחיות. יש לי מרכז. בסיס."

"שמוליק התגבר בין היתר למותו במשך תקופה ארוכה. היו לו כמה התקפלות. זה כבר היה קורבן. המוח שלו לא בא לי בהפתעה. הוא תמיד אמר 'אני לא אצחקן, לי לא יהיו ילדים'. הוא הרגיש בודד. רצה להתחתן. אבל בכל פעם שהיה קרוב לזה - בדת המשיח חזר הביתה לבדידות. גם לי היו תקופות כאלה. אבל יצאתי מהן. לא נהבצתי למרד. אני לוקח אחריות על כל דבר שאני עושה. שמוליק חבר לי, בסט חסר. הוא טיפס לי מקוד השארת וזה בא אלינו, היינו עושים ביחד שירים, היה נחמה. עכשיו אני לבד עם עצמי."

לפני מספר שנים עלו אריאל ושושי למצפה מנה צבאי. מנג מסכים של חיי מרישה. חיים בקצה מנהלים מהמרים. "אז חשבתי שאני לא אוהב את תולאביב. היום אני גר בתלי-אביב. בדיעה שזה זמני. כאן נה לי לעבוד. אז רציתי שקס, רוקנדל. חי בסור, בן צור, ורבים שהייתי רגיל אליהם בקיבוץ. מילדות התרגלתי לצאת מהבית ולגעת בכל שעל העצם. עלינו למתח. מקום גידול, שא הגיעו אלינו מבקרים רק בטעות. הנהן שם משגע. פראי מאור. אבל אחרי זמנמה תברר. שחייתוק מהמרים בכל זאת מבכיר. לא הענין של מחסר בנוריים שהיו מבקיע. זה לא הפריע לנו. העיד מביעה בקיבוץ גידולים של

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

למס, במסוק.

מלך מלך מלך

תעלומת ירדני הסירה: התיק נסגר

**בצילום המרכזי משמאל: כנח מיורדי
הסירה בעת הקורס שקדם להפלגה
הערלית. מימין למעלה: חומאס קוסטר
בביתו באוסרוליה, וכמי שנראה בזמן
מלחמת העולם השנייה (למטה).**

ଖାଲିଆନଂ 28

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

ייתכן שתומאס קאסטר, חייל מאליסי, מתוך ידידיו את המטבח לפתרון תעלומת יורדיהסי וזה מידו קאסטרור ודנו ודנו חיילך אף מגיעים אליו מה וואו טכני לפתוח דף לפני דוש העיתון יתן מענה לצורך השאלות והה פורענה מוסיף תעלומת כ"י יורדיהסי: התעלומות הגדולות בהסטוריה של העולם היהודי

[illegible]

תומאס קאסטר שנמלט מביתו שבירושלים באלימות, הגיע לאלכסנדריה וטיפר כי מביתו השביעי מספר 65, שבו שותה יחד 21 ימאים (seamen) פלשתינים, (לרובם יהודים) – א.ר.ל., בלוויה אדומה, ושהיהם אליהם ומצד מיקוד המחתרת לכו נקושה מאוד. הם אמילו לא תורשו לרוב המצב עם אנשי הצלב האדום, גם כאשר מביתם כי תוארו שרמ קאסטר, כאלכסנדריה, תאם את תיאורו של רמ ועצל הסירה "ארי תה", סירתם של הביר העובדה לסתוראל יפה – א.ר.ל.

תחתית האם קאסטרוב וזי עדיין האם טיפס
 את הימני עדודו שבת ארבעה, ששתי-הסידה
 באגבן ביהם בדי תלמודי, וזבלת אטקלית
 בחוף סיימולי - והעובד למחנה שבונים באטלית
 וחזקן שראה אותם ביום, שכר באטלית, שכר
 שאבדו קצתותיהם וקצתותיהם לאור שנייה
 למשימי השטחיהם ליתרם ביום למחנה
 כי לבדוק את השטחיהם, ובמבטלי לחישימי
 החרטיתים אתר קאסטרוב, פנה בראלקה בשבית
 לשפירי הרמל, חזקן הארוב היקש שפסם יפיו
 למשלח הרמל, לבדוק מה קרה למשלחיהם
 במחנה שבונים 65, באטלית, במחנה חלקם
 "מלחנה עז וזי כי אינן יתלם לישות את

[illegible]

'לרוב' השלים עם כן, וביקשתי מירידת
 המעלה והמחלוקת ברומא, לזרוע בצלמה תיכיל
 איתן. חצא אבולוקר, וזעקוהו בענין, משום
 שחזר מאחור לשער, ודחלך אעקוסט וזה אמר
 לישתת בצרפתים כי אם יש מיר שלם לשהל על
 שמו דרדוליה, וזה אחרי - לרעה - להוצא
 מהמלכה. משום שחצא אסיליה בודעה שבת
 אלה אסיליה שבתיה וזה גנר מילי י
 וזה אש מירחין קלושה עט מנל על 50
 יתום יתום בידים ביתה, וקולחל את מחברה
 וזה על כן כחורשיל, והנער לירחיל אסיליה
 וזה משום לקרן מירחיל על הירחיל אסיליה

[illegible]

לא מצאו דבר בארכיון הצבא ברומא.
עתה ריכו בראלקות את עיקר מאגזין ביוגרפיים
אחר קאסטר. הוא מנה למשרד המלחמה הבריטי
בלונדון וביקש לברר אם מגוי בארכיונו מידע כלשהו
על שווי בשם זה. "בתקשתי" להוציא את זה ממספר
האיש הזהות – ואלו בשביל לא היו בריר, שכן אינם
מועילים במבחן של שמואל.

"חשוב ח"א, ערמס קליין, עובר מרינה, ששפע
 שאני מחפש את האהלים, קאסטר, תחיל לעלות.
 בקיטשן לטרוק את כפר השלמים של מאלטס,
 המצוי במודיעין של שירות 18, ולדלות מגנו את
 מספר 'השלום' והמחשבות של כל בעלי השמות
 הדיינים והבוקרים, שכן אלו הן המהמורים.
 באי הקטן, נעבור וכן מה יבא לי שבעה שנות
 ומחובות, ביניהם של אש תקהלה וזויתר במאלטס.
 עלותי מתכתי לכל השנתי, הסודי מה מחובר
 בקיטשן של חפץ את קאסטר. אש תקהלה עול
 שלוחה השבט, שחולק את הדיינים של קאסטר
 איננו עם מאלטס, שיש כאן איזה שיבוש. אור, מהם
 ודייקן לזכר מאלטס ומסר כי: חפשו בתומאס אור, מהם
 (המחבר עמוד חמא)

29 មិថុនា

לאן נעלמו כ"ד, לא כ"ג, יורדי
הסירה? לדעת החוקר שלמה
בן-אלקנה נמצא קצה החוט לפתרון
התעלומה בידי תומאס קאסטור, חייל
מאלטוי, כיום בן 83 ומתגורר
באוסטרליה. שמו הוזכר במכתב
ששלח ב־43' משה שרת למודיעין
הבריטי כמו שפגש, במחנה שבויים
איטלקי, ב־21 ימאים ארצישראלים.
בן-אלקנה קיווה שקאסטור יאמת
השערה כי יורדי-הסירה נישבו בידי
משמרות וישי וצוללת איטלקית
והועברו למחנה באיטליה. כתב
מקריב פגש את קאסטור בביתו, אך
התברר שה־21 לא היו מיורדי
הסירה. לבן-אלקנה לא נותר אלא
לפעול כמה פעולות אחדונות ולסגור
את התיק שקיפל בתוכו את אחת
התעלומות הכאובות בתולדות א"י.

מאת אלכס דודון

29 មិថុនា

"SEA LION" OPERATION.

A Maltese soldier, of the name of Thomas CASTOR, who was a prisoner-of-war in Italy and escaped, arrived in ALEXANDRIA about three to four weeks ago and enquired there whether there were any Palestinian soldiers from TEL AVIV about. He met a Palestinian Jew, of the name of Ezra ROZET, who is serving with the Royal Navy in ALEXANDRIA, and told him that in the prisoner-of-war camp where he was detained, No. 65 H.P.W. 3454, there were twentyone Palestinian sailors who, for some reason, wore civilian clothes, and were treated with considerable more harshness than the other prisoners. In particular, they were allowed no contact with the outside world, either through the Red X or any other method. CASTOR gave also a detailed description of the senior member of that party, and the description tallies with that of the Skipper of the "SEA LION".

10.6.43.

המסמך שפורסם ב-10 ביוני 1943 במשרד שירות המודיעין הבריטי בענין "החילוץ המאלטאי" תומאס קאסטר.

הגנרל הנרי רנץ, הנציח העליון האחרון של ישראל, נפטר בלונדון. "כשפניתי לברך באיכיון הצרפתי, נענתי שתיק רנץ סגור לעיון קהיל, עד ל-120 שנה מאז הולדתו. בשל זה ימתי פניה של נציגי ועד משפחת הצעירים, המלווה אותי בחקירות מאז 1976 (נפטר) ישראל קסטור, אחיו של צבי קסטור, רבקה ויכא נפטר, אחותו של דוד נפטר, דני יפה בנו של כהנא, רב חובל סירת ה"ר", אל שר החוץ שמעון פרס, בבקשה ששחררו ישיע בכיריהם השונים באיטליה ובצרפת. ואמנם, המסנה למגדל המשרד ועודו פחות כניסול הדורש. בשל ראשון נקשת פניה לשגריר ישראל בארץ שנתקש לפנות לראש ממשלת צרפת, ולברר אם מצוי מידע כלשהו על פרשת הברך בתקופה של רנץ שבארכיון הצבאי. תשובת הארכיון הצרפתי היתה שלילית וגם נאמר כי רנץ החי ואישי של הנציח מור לעיון הציבור.

"נותר עוד לברוק האם יש יסוד לדברי הרון דה פאטי, היועץ המשפטי לשעבר של וישי בטרפולי, שמסר לפני 47 שנה על תקרית בחוף בה נהרגו כמה מירידי הסירה, והיה נישבו והועברו לחאלב."

בשל זה נדחם "מעריב" לעיתו וד' בדאלקנה. בדרך חזרה ארצה מאלמפיארת סאל, בדרוש שעבר, באנו לסרני כדי לתקן ביטחונות את תומאס קסטור. ואמנם היתה עמו היתה מאלפת והמדע שסיפק היה רב. ראה מסמך) קסטור אישר שבמכתב זה שהה היו כעשרים אנשים מאי. הוא לא נזכר את שמותיהם ורק לאחר מאבק רב נזכר בארבעה שמות פרטיים: "היו שם עמנואל, מנו, דוד ג'וזף, והא זוסף". אמר על השאלה ורי מנו הוא קצור השם עמנואל. האם מוכר בארץ אתר או שייחם? השיב קסטור: "אם כבר אינני זוכר כשתור וחזרתי את השמות מנו ודוד והדגש ששמות אלו נחשבו במידת מהכרתו - הוביק רק את הקוהה בין יורדיהסיה היה דוד נפטר. אך לא היו זוסף או מנו. (העובדות הללו נמסרו מיד לבדאלקנה, שאמר "תחילה חשבתי כי מנו הוא שביש של הכניס מן, או מני - קצור או כתי מקבל למנו. בין העדדים היה מנום קרקין... אולם אחיו של קרקין, החי בלבאל, נאמר בתשובה לשאלתי ששמו לא נזכר בקצור שם כלשהו."

מסרתי המשכו ללונדון, לביתו של הצירילנדי מייסון, מחבר הספר "שבי מלחמה". בשיחה עמו נאסף בעיקר ומור רקע על מנתו השבויים בנוסף למחשבות נוסף. "אין לשם מה לחפש אצל האיטלקים. הבלגן אצלם בכל הקשר לחיפוש בנשא זה הוא גול", העיד מייסון. ובריו תאמר איפוא את התחשק לבני הערר מידע ושיחיו עזלה מצד האיטלקים, עד כה. מייסון שלל לבדאלקנה רשימה ובה שמות שביים נידלגרים שהיו בגראויה. בןאלקנה ואני החלטנו איפוא לנתח את תהליךו של קסטור. שחיבר שרת לפני 45 שנה הוזכר שמו כי עזר רון, מיר שירותו לארץ את המדע סיסקס לו קאסטר (קסטור) באלכסנדריה. רון אותה בגבשתיים. הוא היום מבוסס.

בדאלקנה "קצור כבר שוחחתי עם רון והוא טען כי אשכנזי זכר ששם את המאלטאי או שירותו על שירה עמו בכניסן השבויים הצרישטיאליים במחנה 65 באיטליה. סיבתי להשלים עם חשבונית. התכן שבמכתב שרתקס לנורדיין הבריטי השתמשו בשם של רון כי להחנות על מקר המידע האמיתי, שהיה איש "מגדל בביד" כשהעלתי במכתב זה בשירותו עם רון, והוא טען שיתכן דבר - כי נהג לרוח על כל מה שראה ושמע לנרשן וריסון. מפקד בכיר בהגנה שגם הוא שירת באלכסנדריה."

ואמנם כשרונן פנה לריסון ושאל אותו בבירור, השיב לו וריסון: "נכון. אתה רודותיו לי על כך בשעתו. וריסון מור על דברים אלו גם באוני בדאלקנה והוסיף כי את המדע הזה העביר לדיקת ראש ההגנה אליה גולומב. נראה שרירותו של רון עשה בשעתו רושם עז וגם עלו בו תקות רבות, עד שגולומב, כך סיפר קסטור, מצא לבוכן בעת כיסודו במצרים לשותף עם קסטור, "נראה, שמכתב שרתקס והא תובאה משהיה. ו. וריסון לא השיב עלי. ביקר המרש שנגדן הצגתי אין כל וכי להשיבה כזו."

כששמע רון, בדרוש שעבר, שקסטור אחר בטרני - ונציג לבר אל "אמר, אשר שרתקס מתי, שהסתובב בכל מירי מנתות שביים ואולי הוא ידע משהו על המאלטאי הזה."

במקביל, נשאלו אישיים שונים שהיו קשורים שהחזיקו בתקופת השבי ונשאלו על מהלך המשפט ואחריו למשפחת באלקנה. אינני יודע מה עלה בגורל הגנרל הארצישראליים שנותרו בגראויה כאשר שוחזרו... מדרתי מהם בבית "ציריאל" (מאל) לא שמעתי עליהם, גם לא משהיה מאן אן אחד מאלו שהיו עמי. כשיש, תשחזרוהו מהשירות. באי 1949 ובאיתי לאוסטליה ב-1950."

ביתנים אחר אשר שורץ - מארגוני העבריים במל ת"ו וזכרים איש וישות האליס בגימלאות.

(המשך מהעמוד הקודם) לא קאסטר, שהיה שבי במחנה באיטליה - אלא שאינו מחזרר עד באי מאלטה, אלא היגר אחרי המלחמה לאוסטליה. כן מסר כי קסטור הצעיר, למדע זה צריך את כתובתו, בסרני.

"תחתי לבוכו לקסטור, ונכרנו השיבה כי סבה איבר את מאור עינו עד כדי 80 אחוז. לעצם העניין מסרה בתשובתה כי הסב אישר שאכן היה במחנה השבויים בגראויה ושהוא זכר שהיו שם כעשרים ימאים פלשטינים. לשאלתי אם היה במחנה זה מאלטאי אחד, בנוסף לו, או אם הוא זכר שמותיהם של שביים אחרים שהיו עמו, השיבה וברתו של קסטור כי סבה היה המאלטאי היחיד ואינו זכר שמות של שביים אחרים. יתר עם זאת ציינה כי הסב מרגיש שלא נמלט ממחנה השבויים הבלי (כפי שנאמר במכתב שרתקס מ-1976 ביוני 43) אלא שהוחלף בחילופי שביים - וכך הגיע לאלכסנדריה."

אחוז ומו נודע לבדאלקנה ממקור ישראלי שנגרר קניג הצרפתי, ידיו ישראל, מסר בשעתו כי הוועד על יורדיהסיה אמר להיפטר בתקופה של

תומאס קסטור: הם הצילו אותי

כשמונת שעות במשך שני ערבים שוחחתי בדרוש שעבר עם תומאס קסטור בביתו. נעניתי לווי משפחתו שראתה, ידיו שחל, קסטור, 80. נולד במאלטה למשפחה ממוצא אנגלי. כל בנות שירותו בצבא או צמי הכריטי. "אבי איבד ארבעת מאחיו במלחמה העולם הראשונה. אני ואחיותי נותרו בחפצנו נמנית על מאלטה במלחמת העולם השנייה, כאשר אני הייתי במחנה שבויים."

עד שהגיע למחנה בגראויה, הספיק קסטור להוציא משתי אמות שבוועד בורו והגרמנים. אחתן שפית המלחמה "מאלטאיה" שנמנעה מטוריות ליד מוט אף שפיו, בקרן ארוכה. אחריכן עובדה ספית עליה שירת כששועה בארבעה המאלטאים בשירות האספקה של כוחות הבריטי. אחר כך הועבר לפורטסמות ומשם דרך כריסם לבסיס הצי הבריטי בעבודוק. כאן שירת כ"בסמך" וזכה מלצר ומוזב באר הקצינים.

כשהחל המעורב על שווכר ושה לבדוק מהתחמם על גבי אסדת נחיתה. אלא שהיא נסגרה מניסן שירה. כל אלו חתומים ויצלו - נישבו בים. "התפסתי כשרק מבוססים קצרים: לנציג מנות וזרוע היו שם הרבה חרובים ופוצעים. הרמנים קצרו בג לא, רחמיס."

"העבירו אותנו למחנה שבויים מאלותר, ושחררנו בשמש. אחר כך, במצב: שבויים דרך המדבר, המושקו: לתמוני ולדרנה. רבים חלו בדיוסדריה. לא נחזר לבאל. חמיס שמצאנו חזר מהשפיים. חמיסמן אוננו בבואנו על ספינת משא שהסלינה לברונידי, ונשכבנו בבסן האניה ועל חסימן חלליון היו. חלקי רכב שלל וענקים פועים. מבדאדרי, חמיס, קערו למחנה גראויה. האיטלקים התעלמו בנו. ויכחו וקוטשו - אך לא חזרו."

"בשנותי, לגראויה היו שם בבר עשרים-ושמונה ארצישראליים, התגוררו במתלה על קו אחד כך קברו צרפתיים. גנריו של חיתת כל וחבורה: הארצישראליים, רק 15 צעירים הורידו בין שמונה המירב, שלל לשלחם. הם היו חמירי יחד. לא ריכזו על מה שעבר עליהם. היו חלשים-מלטה. על כך, חששו ששורתי: חרש וגלשטיים. לא חית משקל מוח. נחזו. לו מנה לוח"

אשר שורץ ב-1943

הסיפור של שורץ

אשר שורץ, 67, הגיע למחנה השבויים בגראויה בדרום איטליה באביב 1942 ושהה שם יותר משנה. "יחז המאלטאי, לא היה שם אחר", אמר מיד בשוואתו למינו המונחו של קסטור מימי המלחמה. שורץ סיפר כי היה כנן 30 כאשר התווסף לצבא הבריטי. "הייתי יחידה של מועלי ומל שוואתו ליוני, לעבוד שם במלס ובצידו של הבריטים". במאסר 41 הועד למאסר. כשפרצו הגרמנים את קו החזית בסלמיקי והתקדמו לתוך און - נישבו. הוא ברח מחשבו תגרמני ועקב הלשון. נחפס כעבור זמן מה מירי האיטלקים והועבר לגראויה. אל מחנה זה הועברו גם שביים ארצישראליים אחרים, שברחו קודם מהשבוי הגרמני באון. "כך היינו עשירים וכמה ארצישראליים במחנה זה". אמר שורץ. "שיכנו אותנו באחלי שוויים, על קש. כך בילס חלק מאותו חדר. אחר כך עברנו לצריפים. לשם גם הוא. המאלטאי קוסטר, היחיד בבידור עם עמנואל אבואר, בגראויה. העניינו אותנו לאוריה, בצפון איטליה ועם פלישת הגרמנים לאיטליה, הועברו אותנו לגרמניה."

בגרמניה, 67, גם הוא במסגרת יחידה נל ת"א. נפל בשבי הגרמני באון, באפריל 41 וברח ממנו. קצור לשון היה חופשי, עד שולכר בודי. האיטלקים הועברו לחלל לבאר, שם חית טבח. (קצור זמן מה הובא לגראויה, שם גש אח שורץ, אותו חזר עודם לכן. כמו שורץ גם הוא הועבר למחנה שבויים בגרמניה.

לרו את הבירור אם אכן שרדו בחיים קצינים צרפתים ששירתו במאי 41 בלבנון וסוריה. למפיה קורמת צרפה רשימה שמסר בןאלקנה ובה שמות הקצינים מהשירותים המיוחדים של וישי במרוסלי, עוכדי הסגל והרוא. בבית החולים הצבאי הצרפתי שם נחנש הקצינים ששירתו בנמל טריפולי. השגריר נתקש להעביר את הרשימה לגורם הצרפתי הגונע בריג ולברר מי עזרתי לו אם ניתן לתקשר בעניין.

בדאלקנה "יתכן שאלו הן השעולות האחרונות שישעשו ביקר והקדירה הוה הקשיים מוכרים. לא ניתן כיום, מסיבות בורות, לברוק את העניין במהלך עצמה. אילו כל השעולות הללו נעשו בזמן, כשעוד אשר זה - יתכן שהשעולות היו אחרות. מרע לא נעשה דבריו - משום ששרתקס ואחרים היו עסוקים לאיר מלחמת העולם במאבק בשלחם הבריטי בארץ. ובה בהכנות העולם המדיני. כל אלו וגם מלחמת העצמאות, וזכו בגראויה את מרשת כדי יורדיהסיה, לשלוחים כיום, חזון והספק עשו כבר את שלהם ואלו שבראו דעו משהו - הלכו לעולמם."

דומא אינה עונה

היחיד של תומאס הצבאי האיטלקי בישראל נחלקו מלחמה בתוצאות מיתוח. באותו אליו נעלמות. בןאלקנה והתקבלות. על שם "שליש יחתי. תשעה, נגד אלוטוס מלואה. יחית במאור מנו ובתקין נעם."

אין ש לי את ארכיון משרד מאור בירמיה, והדגש נעל בגאווה. כששמע את מנתו ובקשתו ואת השלח שהיו לרי בדאלקנה גנריו אתר שלא גל על שולקו הן התשובות שקיבל קודם לכן מאלכסנדריה."

אין תיחמה תואת ששעורה לבס, באילו לא חל צוללת איטלקיות מול חופי ארץ ישראל ולבנון. מומי מלחמה העולם השנייה - יחית בזה. ממון, התבונתה - במעמקי חים לדחיה. מאלא לא מוכר שרירותו של "שירה" - מלח איטלקית. אי זקוק לימים אחרים גלבר כי לגר כל זאת. אמת לומא ובשתתקבל חשבה. אחרת לו, ובעתו תשעה תשעה."

אמנם, מיסן אלה, כי רון לבדאלקנה נעשהו נאמנו מדרשת משרד יחיד לשגריר ישראל בארץ. שיתקל כל זאת בתשובה.

היחיד של תומאס הצבאי האיטלקי בישראל נחלקו מלחמה בתוצאות מיתוח. באותו אליו נעלמות. בןאלקנה והתקבלות. על שם "שליש יחתי. תשעה, נגד אלוטוס מלואה. יחית במאור מנו ובתקין נעם."

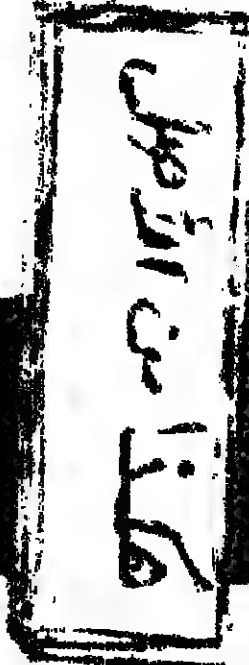
החילוץ המאלטאי

7

יש לה וסעק רכח ועגלגלח כמו סמגניח, היסוד
מוחלט לסטריאוטיפים. תחיצוני של הפמיניסטית

מזה צומח. מאן, כנראה, והחליט גם המורים
הישראלים את המראה שבו הם יתחנכו את הנצחיות
מקום המגור, עומקם בקשר שבין יד ושם, מחלות
והחליטו גם נפשיים באחדות, כיצד לדבר צלול
זה עשויים למצוים המוקדם - את צלול
מנהל

מכל נפשו והמחירה נעים במסלול מקביל
לחיות שבו שרים ממנו עם השנים, לא מרוב
לחיות צלול, מנהל החיים, שיראה באחדות
וקו מורשים, כיצד "צומח" אנושיותה של אשה

ללא למרות שהוא היה שמיניסט, מוחזק
(המשך בעמוד הבא)

35 תשובה

**על הצ'ולנט ועל הקרעפלאך,
על הציממס והדג**

37 ਆਪਣੀ ਮ

עדלגט עס קישקע גנייסן
בשטותן און ברייט'ר זינדן
בן 226, 226, 226, 226, 226, 226
היינט שם באמזען השקיע
ואכלט מאכטן אהייט, וויסנט אז
"עלעברידה" נעמט איר ציל וואו בידת
במקום מחוץ שם מאינסקורד
קייטאט ל"ב ב"ב".

אזי בעקט ווערשיינליכע
שני אהייט, אהייט שם, קייטאט ל"ב וידיה
גם במשלת ומה שחיי לך במשלת,
במשלת האמא שלך, בבית, במשלת
למקדוק. אזי ער וואו שמואליש לשם
גורמים במשלת, תבני מאהו וז'
בן.

പ്രവേശനം 36

מימין לשמאל: קל להעתיק, שכמיה כמו מונצ'ו דודו אמריקני, להיט מאריטא, "טד למודס", כמו מעיל גשם גברי ("מולנז'ן" צילום: גדי דגן). קלאסי, עם צווארון לא סימטרי, ("דיואלה גרשון" צילום: גדי דגן). סולידי, מעיל מסריג שחור, (צילום: עליון, עיצוב חנית קוזניק, "אנמח" צילום: מנור דודוביץ'). צעיר - מעיל טייסים מוכסן בצבעים עליונים ("קורח" צילום: גדי דגן).

יש כיסוי

התורף הישראלי הוא לא חורף של מעילים במבוכ חשגותי של המילה, הוא יותר חורף של כיסויים, מקסדון ארוך, שכמיה, מעיל גשם, מעיל עור, מעיל טייסים, הכל חורף. מקסימום, לובשים עור אפורה בימים קרים. בחורף זה הכיסיים האלה הם לא רק פתרון מעשי שחוסך קצת מעיל, זה גם תואם את מה שסירה באופנה. אמילו מעצבי האופנה בפאריס ומילאנו, שם העקר עושה מעיל צמר חם לבגד חובה, הריצו מעט מעילים והרכבו אופציות אחרות: עשייה גדולה, סטייל פונצ'ו, שעושים בה את חלקן, כמו בשכמיה. מעילים קצרים מפרווה סינתיטית צבעונית, מקסדונים גדולים מרופרים מסאטן צבעוני מבריק, מעילי עור, אמילו השתוללו במעיל קצר שהצמידו לצווארון שלו עשירות ודובוגרצצו קטנים. כל אלה וחקו הצירה את מעיל החורף הקלאסי ומאפשרים בחירה חפשיה בכל כיסוי רצוי. האנשים שמוכרים אופנה אצלנו לא מתלהבים להשקיע במעילים, לכן המבצר קטן והמחירים גבוהים: 250-1300 ש"ח. מקומות שאפשר למצוא בהם מעילי צמר "פולגח", "משכית", "המשכיר לצרכן", ובבטיקים, בהם יש מה ושמ מעיל צמר של יצרנים מקומיים ואם מוכנים לשלם את המחיר - גם יבוא כיסויים אחרים אפשר לקנות בכל מקום מעילי עור, מקסדוני טייסים מסאטן מבהיק צבעוני עם צווארון מפרווה סינתיטית. מעילים בסגנון מעיל גשם גברי, הרבה מעילים שחורים. אין מעילים מפרווה שעשועים, אולי מסני שאנשים עוד ווכרים את החיקויים העלובים של פרוות אמיתיות ואף אחד עוד לא העתיק את הלהיט העכשווי בפאריס, שכמיה שדומה למונצ'ו דודו אמריקני, מצמר רך, בלי סטני, שאמילו תורשר ביה יכולה לתפור אותו. בגד שלא רק מחמם גם עושה תוסעה דרמטית.

מאת יהודית חנוך

האנשים האלה

אנו סופרים את המלאי... אתם סופרים את הרווח!!! ברהיטי רון ניר צבי

המכירה במפעל
בני צבי
א, ב, ד, ה
9.00 - 19.00
יום ג' עד 20.00
יום ו' 9.00 - 13.30

פתוח במוצ"ש
22.00 עד
חניה בשפע

כסאות מתקפלים החל מ- 19.99 ש"ח

כסאות תלמיד מסתובבים החל מ- 89.99 ש"ח

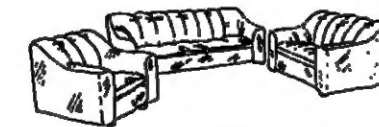
כסאות לפינוק אוכל החל מ- 49.99 ש"ח

כורסאות טלוויזיה החל מ- 399 ש"ח

מיטות נוער החל מ- 269 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+3 בבד החל מ- 999 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+3 בעור החל מ- 2,999 ש"ח

פרדייז

מזרונים 140x190 החל מ- 299 ש"ח

מחירים כוללים מע"מ
המלאי מוגבל
פטור ממע"מ לעולים חדשים

מכירת חדר ילדים ונוער, פינות אוכל
מכירת ליחידים, חנויות,
בתי קפה ומוסדות.

רהיטים מתצוגה 20%-50% הנחה

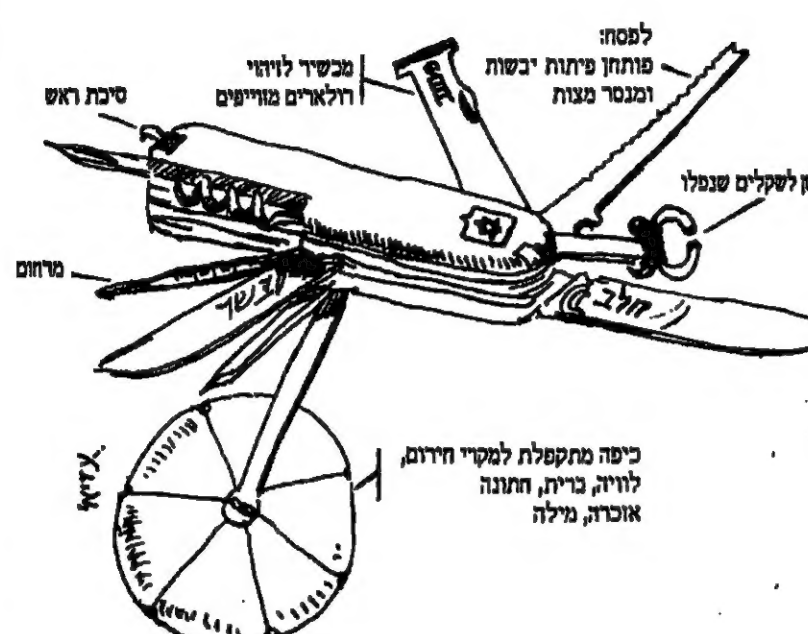
אנו מכבדים וזיה עדיף לקניות בתשלומים

רהיטי "רון" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 08-229546

שיפודים

אלור ההישרדות היהודי

שם כל מי שרגש לאומי עז מפעם בו, אין עברכם יכול לעמוד מול חנות של
אלים שווייצריים בלי לעזוב מנהגת ליבו מדוע אין אלור יהודי וכמי שמורגל
לא לחכות עד שאחרים יעשו בשבילו את העבודה, לקחת עט ובכמה קווים
ייתרו אותו, את אלור ההישרדות היהודי.

משהו: האמת היא, למעמים, השקר המוצלח ביותר.

ביטוח נגד

יום אחד בא עיתונאי רגיש ידוע, מאלופי
הלוחמים בעד זכויות אדם ואדמות, וביקש: כסחו
אותי במיליון דולר, כמו שביטוח את דודו פיישר.
"בבקשה", אמרו לו בלור"ס, "כבר ביטחנו כל
דבר, החל מן הרגלים של מרלן דיטריך וכלה
בשיניים של פרננדו. מה אתה רוצה שנבטח
אצלך, את אצבעות ידך?"
"לא", אמר האיש, "לא מדובר בחלק מגופי".
"אכן", אמרו לו בלור"ס, "אנחנו מבטחים גם
רברים ערטילאיים, כגון הסקסאפיל של מרונה
או הסלקינוס של אורי גלר. מה בשבילך?"
"אני מבקש שתבטחו את השנאה שלי, אני
רוצה ביטוח נגד היחלשות המשטמה. לפעמים
אני מתעורר בלילה רועד לגמרי למרות שזה
אמצע היום, וחושב לעצמי מה יהיה אם אפסיד
לשנא. זה לא פשוט, אתם יודעים, להמשיך
באותה רמה ובאותו להט כל השנים. עם הגיל
נרמה לי שאני נחלש. אנשים שאני משיח
במניהם את דאגתי אומרים: עוזב שטויות, אתה
טוב כמו תמיד. אבל אני חושש שאני כבר לא רע
כמו שהם אומרים. אנשים לא יודעים מה הולך
אצלי במניע, אבל אני יודע, אני כבר לא מה
שהייתי פעם. לפעמים עובר יום שלם בלי
שאשנא אף אחד - אני מתכוון מכל הלב -
וכשאני שונא לצורך כתיבתי ורגישתי, אני הרבה
פעמים מוסיף. פשוט מוסיף. אלוהים, אם הקוראים
שלי היו מגלים את זה, או יותר גרוע, הקולגות
שלי... הרי ישחטו אותי. אבא אני בא!"
"בסדר, נבטח אותך. לידה שטרלינג לשנה".
"כל כך מעט?"
"אנחנו גובים את הפרמיה לפי רמת הסיכון.
הנך מבטח ארזני, תרגע, ושנאה פוריה".

עצומה

לצאת מכל חלקי ארץ ישראל ולהפסיק להתנהג
כאילו שיש לנו איוה קשר רגשי למקומות ההם:

- א. כשן
- ב. גלעד
- ג. גולן
- ד. חברון
- ה. חרמון
- ו. ירדן
- ז. ליטני
- ח. מואב
- ט. עיבל
- י. פרת
- יא. ציון
- יב. שומרון
- יג. שילה
- יד. חברון
- יז. חברים

לעשרים הצנחנים

ראו שורה זו כניקוד אצלכם.

אני ישראלי

אלף אלף בבית

יבמתי, ומוזר דעת, גורר משהו ומוריק, ומוזר לרדיו, היתה שעת צהריים ועברו בלי
שדגשי מכל צבעי הרשת "אלף אלף בית".
מזר. אחרי מנזר מניש מה שחזא קורא מופ
קלאסי. הפעם בראיין איילנד. בסדר. ואני
שמע את השיר איצי פיצ'י טיני וויני ילו
שלקדוה ביקיני. בסדר.
ואז אחרי מנזר אומר שזה שיר שאיננו
טיוק יצירת מופת. ומספר על בראיין איילנד
שנאמר אשר יצא בתחילת שנות השישים
בשדה של לחישים לבני הנוער.
התחלתי לגזור עקום. מה זה העניין הזה?
מה זה כל הפוש שעכשיו בא אחרי מנזר ומוסר
אתו לאלף אלף אלף לא רברים שכל גדולתם
וא שנים ברוק יצירת מופת, ורק בגלל זה

אנחנו ויהודי העולם

אני גורדון הוא אחד שמוגש הריב את
שדה העולם, לכן יש טעם לחזור כאן על
שדה העולמי מפניו בשביל יהודי העולם
ישארו כבר איננה מדינה, אלא לזה מופעי
יהודה. ישראל צריכה לספק להם כל שבוץ

עכשין גם בארץ

הקוורצו (QUARTZO) משכך כאבים קומפקטי שפותח ע"י ד"ר רובר נשיא ראש האגודה הצרפתית ללימוד גידוי ביולוגי ואקופונקטורה.

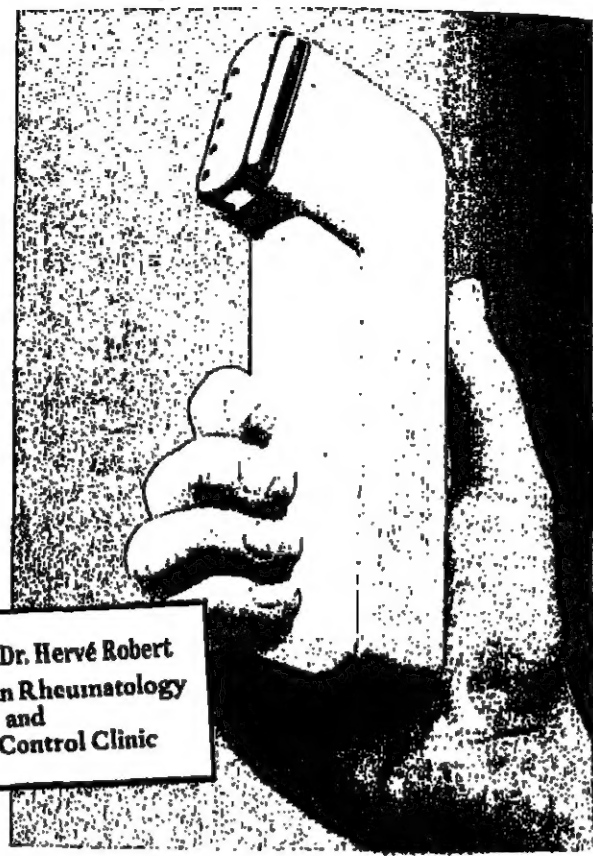
ממלך לטיפול במקרים של: כאבי גב, שיחורר ונקשות בוקר, שרירים תפוסים, שרירים ונקשים, מכווצים ומתוחים, כתף נוקשה, נברליה, לומבטו, כאבים בעצמות וגם בפרקים, עמוד השדרה, האגן, הברכיים וכו'.

מכשיר זה אינו צורך חשמל או סוללות, שני גבישי קוורץ יוצרים חשמל פיאצו המשכך את תחושת הכאב וגורם ליצירת אנדורפינ (מורפין טבעי המיוצר ע"י הגוף). חשמל הפיאצו מועבר לגוף באמצעות האלקטרודות שבראש המכשיר, מעביר את

זכאב תוך דקות.

ניתן להשיג אצל: "אנטומיה", רח' אבן גבירול 139,
חל-אביב 62037, טל': 03-5461453

by Dr. **Hervé ROBERT**
President of the French Association for the Teaching
of Biological Stimulation and Acupuncture.

**Patented by Dr. Hervé Robert
Consultant in Rheumatology
and
in a Pain Control Clinic**

Rapid, safe relief of pain or contraction is obtained simply by applying the Quartzo to the affected area for a few tens of seconds, even when all other forms of treatment have failed.

אסטרולוגיה

הכרזת העצמאות הפלשתינית: הורוסקופ

ובכניסו את עמקם במצוריהם. להוכיח לעולם כולו שהוא מנהיגם הפוליטי והמצורח. הכרת עצמאות יהדותם, אם כן, כרוכה כשית' דבר מאשר שיהיה לבקור בעיר וחירות בשבת.

שי' זכור שפרטת את מנהיג משפחתך, מחובבך ומעמך, והיבטישכול מנהיג. שי' את גירושלת וליגם לרעתהקדקו בשכחון מלך לעולם את הוועיסם וליגם

15.11.88, בשעה 01.38 שעות אלני' 02.38 שעות ישראל, הכריז יאסר ערפאת על הקמת פלשתינ' עצמאית. ופלשתינ' נכלה בשעת מנהל' מול פרובינס' אשיוני מנדחה ע' עצמאות. ויחידות אל' ביאס' אמיניצ'יה אמיניצ'יה פירוקה: שילוב וצירוף מרכיבים שונים וסותרים ופירוקה ארץ.

לצדו מסייעת הארחה, גם אם לא מעיר סיוע מעט
כקצת מיטיות, והוא חוקק להחליט תאוצה את התגבר
אחרי, חקב, אבל הוא גם איראליס במהותו. הוא אילו
הסיסום שום דבר גם שוואם שוואם בתקופה
ברמיסמית ורעיונית, לא להרעיל, לא להרעיל
התחלפות ורעיונית, לא להרעיל, לא להרעיל
התחלפות, לגביו, מקשה את האמצעים, ואם תרד אל
התחלפות, תרעילת הרעיון – זה לא תרעילת את
התחלפות, זה לא שיש בו תאוצה רזה לשמה, פשוט
למקשה אל, חשב, תואמתה, ורעיונית, מיטיות
אמצעים שטור מרחיק את תרעילתה האיראלי –
זהו חקב להעיר את הדרירות, הכשרה, פניה
שחצנית, ואחרי.

שנים ישראל ימשיך לשבות מעבר לקו הירוק ולצד הערביים הנשואים במשך שני עשורים, למרות המתח האלימותי שיימשיך לשדרר שם. הוא הרמן השני לכך שהסוכרות יראתם על תצמית מדינה עצמאית.

במחשבותיהם תמידית נשענת על חוקי התורה והערכים
היהודיים. אולם, כפי שכתבנו, חוקי התורה והערכים
היהודיים אינם יכולים להוות את כל התשתית
הערכית והחוקית של החברה הישראלית. חוקי
התורה והערכים היהודיים אינם יכולים להוות
את כל התשתית הערכית והחוקית של החברה
הישראלית. חוקי התורה והערכים היהודיים
אינם יכולים להוות את כל התשתית הערכית
והחוקית של החברה הישראלית. חוקי התורה
והערכים היהודיים אינם יכולים להוות את כל
התשתית הערכית והחוקית של החברה הישראלית.

המלשתי'גית בזירה הבינלאומית, שכן העולם החל לאבר עניין בנושא; ג. לבסס את מעמד אשף

רוח אלי

החזיית לשבוע שבין 9 ל-15 בדצמבר

[illegible][illegible]

שור
2018 במרץ עד 20 במאי
מסע מרתוני: פשוט לעבוד בשותף
ענקתם את אדריכלי, על פולחן הרוח אבי
בדק בקשר לפרסום דבראח או לנתינים
משפחתיים, טיפוח לענייני עסקים שפותח
לילות על סדר היום, ענייני החזמטיקה

אריה
23 ביולי עד 22 באוגוסט
אין לערוב חצובים עשקים עם בלויים,
חזקוים שחומלול בחזותו לילד, טיפח
ענייניו וחייו בזמם אלה יצרינים
מאוד, בחומם העבודת סיל עליבם השי
עום עומד, כד, וט לא לחיטול החצרתי
יחיד מה

עקרב
23 באוקטובר עד 21 במרץ
החשיבו שלבם מקורות מאוד בשיו, וזה
נוו לערביה קטות ולחלולות מינס
וח, אין משיטה שקבעתם עזלת לחבשלב
מיטתם בשבטבטם אין אומר את החמת,
יחולו יחומים בחומם עקרבול.

שבת
22 בנובמבר עד 21 בדצמבר
זמן זה מן טוב לקבל הערכה על רכוש או
קנות מריצים יקרים. כדאי לשים עכשיו
גוש על הסכך - אתם נוטים לכבד יותר
די על בלויים. השתדלו לא להוות את
מימי העבודה בגלל אידועים חברתיים.

די
ז: כדצמבד עד 19 בינאר)
ו' להימע עכשוו מוויכוחים עם בני
שמחה. יש לכם בימים אלה רעיונות
ביי'השדא, אן תודקון לחברה משמעת
צמחת כדי ליישם אותם. חיי החברה
שגשגים, וזה וזן טוב ללמודים ול-
יגור הכשר.

לי

20 בינואר עד 18 במרואר
משכנע יש להקמיד על ציות הוות'
החל והתפתחויות מהאורי תכלים בתוחם
תשסדים ועלו לטונכתם עכשו. ויזכן
יש לכך ספקות ולכי השיבוטה של מסי
זה מקדמת האגוטיאלית חוקה עכשו.

မူလဇယား ၄၄

**חסוך לך את מם הגסיעות -
אפרים קישון
כבר נסע במקומך!!!**

ספרו החדש של
אפרים קישון—
ספר המסעות

**אל תסע לחו"ל ללא הכשרה ומקצועית -
טע בעליצות עם אפרים קישון!!**

ניתן להזמין גם את ספריו חסידים:

ען כמסות	26.50 ש"ח
מסעדות אקוטות	16.00 ש"ח
מסות גומים	16.00 ש"ח
ספר שמעוני	26.50 ש"ח
הודו האמיתים	16.00 ש"ח
יצא שיהא - סדרה לילדים	13.50 ש"ח
הבניין והוא שלנו	13.50 ש"ח
דומע על עומים	13.50 ש"ח
והמחאה כלול גמור	13.50 ש"ח
אלו מסע יתורנו	13.50 ש"ח
מלחמת העצבים	13.50 ש"ח
מסות עם מסים	13.50 ש"ח

ספר המסעות 35.50 ש"ח

ספרים מבית טוב - ספריית מעריב

**הופיע!
חדש! חדש!
חדש! חדש!**

כלל טעויות מקורב החסון ורשת 51522
מנהל מחלקה ע"ס
שם
תאריך
שם
חתימה
רוק לטובין קדמונית באומנות כריסטי הקניי יוח וישאלוט סכ 03-751894

ש"ח 13.50
ש"ח 13.50
ש"ח 13.50
ש"ח 13.50
ש"ח 13.50
ש"ח 13.50

עריכה בת דורה בר עריכה עראפית חוזה עילם

המסע זכה לאירוסומת רבה. כתב ועת המוכר "וזה" הציג את השימפנזה טיאו כתמונת שער ופירסם גם מאמר על איש ביעות רצונם של המצביעים המשותפים בבחירות.

רחל שני

מה הייתם עושים אם היו מציעים לכם

מה הייתם עושים אם היו מציעים לכם
לבחור בקוף כראש העיר שלכם?
בעיר ריו דה'לנרו אשר בברזיל בתור
עונתאים דרך מקורית להביע אי־שביעות
רצון מהפוליטיקאים שלהם.
לפי מספר שביעות התקיים שם בחירות
לתפקיד ראש העיר. שני עונתאים הציעו

"החבורה

הפדליקה

מִהַר דְּרִיתָם עַל הַשְׁתִּיחַ הַזֶּה – צִי שֶׁבִּיט,
רַחֲמֵי מִגְדֵּירוֹן וְהַסְּתָלֵיחוֹ וְשִׁמְעוּ נִפְיָה הָאֵל
הַבְּרִיָּה, זֶה אֲמַתִּי, כֹּל הַמְּנִיבִים הָאֵלֶּה
יִחְדוּ בְּמִלָּה בְּשִׁשְׁתָּהּ וְהַכֹּל לְדֹל תֵּה הַתְּחִנָּה,
מִצִּיִּרִים שֶׁהֵם תְּבִי הִכִּי מִצִּיִּרִים.
חַן מְרוֹ, אֲדוֹמִים מִקְדָּם מְשֻׁעֵם יְלָדִים.
בְּנֵי וְנָחוּ, וְעוֹד מִכְרָלִים שֶׁהֵם
בְּאֵלֶּה, שֶׁמִּשְׁחָתוֹ לֵלִים עַל אֲמַתִּי וְעוֹשִׂים

בְּיָוֶה מִצֵּב רוּחַ נְהַדֵּר.
בְּגִלְלָל מֵל זֶה הָחֵלִיטוּ הָאֲמֻנָּנִים לָתֵת לָהֶם

အားလုံး ၄၆

וחדדים חרדים מקפידים על המצוה "לא תעשה לך פסל חזמנה", אבל יש גם מלות של נערים אדוקים והקפידים את המצוה בלשונה. אלה בני התנועה אימיש (AMISH) ומנווטים (MENNONITE), ערבים חיים במדינות פומילבניה בארצות הברית. מסגור חיתום, לבושם, מהותם ואפילו צבעונתם - מקוריים את שוכנת מאה שנים.

המולי תמים כבקרים בעירות האירות.
בש שומעיהן ציורים, לקוחים מהתנ"ך,
ינסת פרדיו (פרעדן) אינטרקטים (פרשת
דרכים) או אמרחה, ממש מה בשביל

[illegible][illegible]

בביתו. יצדן חץ מקשות, מושב קשת רמת המולך, 15 שירח

לקרוא תוכנה הבאי לי אבא משתק חדש.
אחא תרבה תוכנית לקרואה, אחא חא, ותיאצי משתעית חל על צור של
אדבה סביבתי ד'ולמי, עליהם ש
במסגרת פד'ריתית עם צורית שונים
מקטור תוכנה כמו שפגית, נרות, גיל
תוכנה, עליהם צורית משתעית
שעליתם מלים מביבלות שערם שר

_____

עֲרִיבָה אֶלֶן - הַסֵּבָא שֶׁל הַטֵּבָע. הַסֵּבָא
שֶׁל הַחַיִּים. הַסֵּבָא שֶׁל הַחַיּוֹת. הַסֵּבָא שֶׁל
הַמֵּתִים. חֲנֻכַּת בְּרִימִים אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַהֵלָדוֹת
הַזֶּה שֶׁל.

ומתנת יום ההלכות לענניה אלון -
אנשי ישראל פזתה, עם פזרים ופזרים,
חיות חפשיה ונבוכה: כל ילדי ישראל
מקילים בין החתים, הנבועה, בנדות

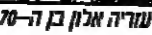
הנחלים ובחופי האגמים.

עמוס בן

שדירה אלון בן-70

לפניכם הגדרות למושגים,
ביטויים ושמות שהמלה שָׁמֶן
נמצאת בהם.

המחבלו לזהות את דמויות החי

1. נָתַתְּ. 2. עָזְרָאֵל. 3. הַדְּרִיחַ. 4. שִׁעוֹנָם. 5.
יָעַם. 6. תְּהוֹמֹתַי.

והאמרתא פשו תמנות קיר לכל דבר את
 ותפנת שפוט אליה ונעם בה קלות
 ותפנת נלה שאין זה פד. וזאת משום
 שפד לאור הנגישה תתחיל התמנות

[illegible]

מִצְעָד אֶל תּוֹךְ הַחֵלֶל	קָבוֹב יָד הַחֶשֶׁף
עַם לְפָזִים וְשִׁיר	עַל מִשְׁקָ לְעַל
שִׁיר בְּכֶבֶד	שִׁקָּה בְּפִלְתָּ
כָּל פֶּה מִה שֶׁר	וְרִנָּה אִדָּר מִחֵל
שִׁיר הַחֵל	בֵּין אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
לְדֹר מֵלֶא	בִּינֹת שָׁרָה וְיִיד
וְאֹר לְפִיד	
בְּשִׁחֹר הַחֵל	
הוּא אִשְׁתְּמִיד	
לִישְׁתְּאֵל	
חֲנֹן שְׂדֵמִי	

מִלָּה + מִלָּה
= מִלָּה לַחֹג

לפניכם רשימת שמות הקשורים
לחג החנוכה, אך השמות פורקו
למילים נפרדות. אנו מביאים בזה

לשקועו נתן שכל 30 שקל, חצו קפולא פא
3 קוליש' העבס ששקל ששקט, יתחן
קבל חצי' העבסם ששקט שסא למרס
לשקועו פקדו, ואלו ליהויתו נתן שסא
30-ב' שקל פחות מהעבסם העולל שקבלו
יחנן ושמינן.

3. קול ה' וְהָיָה מִלִּי וְהָיָה לְעַמִּי
4. מִיָּוָה + חֶקֶא
5. הֶלֶב שְׁלִי + בְּחֻקָּה
6. כֶּסֶף מְבֹרָךְ + מֵלֶת מְרִירָה

בין הפותרים יועל ספר מספריית מעריב

[illegible]

שיתיהם המקום עליו תצג התמונה